

POEMAT A V A R I A

Q V O R U M N O N N U L L A

Nunc primùm in Lucem eduntur.

Quod scribo hoc oculis interdictum volo lippis.
Hinc oculos quoque et interdico maximè acutos.
Plus satis hi cernunt, ubi non cernunt satis illi.

L O N D I N I :

MDCCLXXXI.

AD LECTOREM.

VERSUS hos, quos jamdiu honestæ oblectationis causâ aut scripsi aut ex aliorum operibus selegi, nunc in lucem publicam proferre volui ut pluribus eidem usui inservirent. Hic libellus igitur non ad reipublicæ litterariæ contemplationem provocandam proponitur, sed lectores otiosos et Latini carminis amicos assequi præcipuè gaudebit. Hoc verò ita intelligi volo: Me nunquam putavisse hunc poematum delectum, solius pene voluptatis causâ institutum, ideò a severis et peritioribus viris omninò negligendum esse, aut eorum censuras jure negligere potuisse; quum sciam optima esse illa quæ maximè delectant, neque enim, nisi bona, delectare possent.

Pauca quædam de excerpti modo, quem aliquando observari, præfari necesse est. Varia

in hoc libro carmina ex obscuris et rarioribus scriptis desumpta sunt, ubi poema quoddam integrum nemo ferè sine nausèa et indignatione percurrat. Ego quidem, cui inter tales scriptores diu multùmq; versari contigit, malas et inficetas partes subtrahere nihil dubitavi, et disjuncti poetæ membra, quatenùs industria et ingenium meum valeret, quodammodò connectere conatus sum. Hoc profectò intelligendum esse volui ne quis alicujus carminis varietatem recognoscens, et instituti nostri non præmonitus, alienas opes nos invadere suspicetur, et plagiarii nomine immeritò deturpet.

ODARUM LIBER PRIMUS.

ODE PRIMA.

IN TYRANNOS.

UTCUNQUE nutus ad dominos tremat
Servile vulgus, me neq; carceris
 Horror locuturum nec ensis
 Dimoveat minitantis ictum.
Audite Reges, quos hominum cruor
Bis purpuratos tinxit, an ostreis
 Vestes coloratas rubere
 Non fuerat fatis? Ergo sanguis
Debebat addi corpore civium
Expressus? Odi nomina Cæsarum
 Noctu senatores citantum
 Attonitos spatioq; Rhombi
Metuq; mortis: quod libet, hoc licet
Clament Nerones; quod licet, hoc libet
 Rex iuste dicas; sed nec omne
 Quod licet hoc libeat regenti.

B

Sui

Sui imperator latiùs imperat
 Quam subditorum. Parcite, Principes,
 Munire vos circùm timendis
 Excubiis ; trepidare nescit
 Quicumque blandâ fronte volentibus
 Dat jura terris : fortiùs attrahit
 Tranqnilla subiectos potestas ;
 Si tonitru fremat usq; rauco
 Immite cœlum thura quis offerat
 Precesq; supplex ? Torva severitas
 Cruore gaudentis tyranni
 Debilior nimio fit usu,
 Nec intuentes aut solii juvat
 Sceptrive fastus. Qui nivibus ruit
 Torrens solutis perq; campos
 Spumeus ac sata læta multâ
 Cum strage fertur : lenè fluit Tagus
 Ditatq; ripas ; lenè super Pharon
 Extendit almam Nilus undam,
 Et tepido fovet ore fruges.

O D E S E C U N D A.

G E N E R I S H U M A N I L A P S U S .

V I L E S illecebras manu
 Invadens avidâ, nec colubri dolos
 Nec Divûm metuens minas,
 Oblatas mulier corripuit dapes.

Vix

Vix fætum furialibus
 Labris pestiferæ contigit arboris
 Diro, nec mora, semine,
 Fatalis foboles, Mors oritur, suis
 Formidanda parentibus,
 Nec parcens generi barbara postero.
 Eheu ! credulitas mala,
 Divinæq; fames cæca scientiæ !
 En ut par Superis homo,
 Promissiq; potens anguinei, probro
 Oppressus latebras petit
 Æterniq; oculos fallere Judicis
 Sperat sub nemorum comâ,
 Auctam nempè probans sic sapientiam !
 I nunc, I, temerarie
 Contemptor Superûm ; jam pudor induat
 Brutas, ipse sibi gravis,
 Pelles, et pecudum funera dum vides
 Fortunam metuas parem.
 Cælum stultitiâ præcipiti petens
 Nequicquàm meritò miser
 Primis dejiceris cassus honoribus.

ODE TERTIA.

AD MUSAM HISTORIÆ PRÆSIDEM.

QUAS ars Apellis pinxit imagines
 Delevit ætas. Marmora corruunt ;
 Nec tempus Ægypti stupendis
 Molibus exitiale parcit.
 Quin et sonanti carmine turgidam
 Spernit Poesin candida Veritas ;
 Fidemq; suspecto severa
 Posteritas operi negabit.
 Tu sola cultu simplice pulchrior ;
 Ignara fuci, sola vetas mori
 Heroa, veracesq; famam
 Scis dare per titulos perennem
 Clio, sepultis præsidium ac decus,
 Magistra, Clio, duxq; superstitum,
 Tam certa virtutis fatelles
 Quàm scelerum metuenda vindex.
 Per te suorum deliciæ breves
 Titus nepotum mentibus intimis
 Vivit ; nec ætates nocere
 Mille bono potuere Nervæ.
 At qui scelesto viscera discidit
 Materna ferro te patitur graves
 Ultrice pænas, mors nocentem
 Non luerat satis una vitam.
 Rudi senilem tu sapientiam

Addis

Addis juventæ; tu senioribus
 Ætate jam partos et usu
 Das locuples cumulare fructus.
 Regum superborum ædibus arduis
 Rarò subiret te sine veritas,
 Mendax adulantum caterva
 Laudibus infidiosa blandis
 Arcet verecundam imperiosius
 Quàm sæva densi tela satellitis,
 Gressu sed audaci tremendum
 Te superat præeunte limen.
 Tecum verendis in penetralibus
 Deliberantum concilio interest,
 Docetq; quid poscat remisso
 Quid tumido ratis acta flatu.
 Quæ Pacis artes, quo deceat modo
 Tractare Martis prælia fervidi,
 Quæ possit infanos furentum
 Frangere vis hominum tumultus.

ODE QUARTA.

AD RODOLPHUM.

QUUM vix egentem vomeris aream
 Fœcunda spicis integeret Ceres
 Tunc te beatum, tunc amicâ
 Credideras tibi luce soles

B 3

Fulsiſſe:

Fulfisse: sed nunc procubuit seges
 Et arva miles messuit hosticus.
 Rodolphe, quid luges? dolorem
 Causa levet, patriæq; dulcis
 Commune damnum. Quamlibet improba
 Stultum est querelis fata laceffere;
 Culpare fortunam probrosum:
 Si Domino caput obligâsset
 Confessa numen se famulum fore
 Citare posses, sed levis est Dea
 Levisq; dici tota gaudet,
 Idq; negat meretrix negare.
 Ibis Gradivum sistere Judici?
 Sed omne miles jus capulo dedit;
 Hic crimen objectum refellet
 Ense, tubæ sonitum deserto
 Opponet ori: perge miser queri
 Non audiendus! consule me tamen
 Silebis æumnas, et altâ
 Mente premes; superatur omne
 Malum ferendo; sæpe beatiùs
 Rodolphe, censu paupere vivitur
 Et rebus angustis. Quid ambis
 Divitias? fatis ille dives
 Quem fortuitis ex opibus nihil
 Irritat; ingens est patrimonium
 Cupido nullius cadaci, et
 Fervida diminuisse vota.

ODE QUINTA.

AD SOMNUM.

SOMNE, curarum requies; veneno

Efficax dulci reparare vires

Quas dies sensim minuit, laborum

Anxia nutrix,

Cur meo cur ah! procul e cubili

Avolas versis, fugitive, pennis,

Integras damnans vigilare mœstum

Te fine noctes?

Luna ter, cœlo revoluta, clarum

Extulit cornu tua dum per umbras

Dona nequicquàm videt inquietis

Poscere votis.

En tibi pressò filet ore lucis

Nuntius, strati filuere venti,

Ipse fons dormit placidè refusis

Margine lymphis.

Si venis tum me referente grates

Audies vitæ pater atq; custos,

Pallidæ nec jam metuas vocari

Mortis imago.

ODE SEXTA.

AD AULUM, ASTROLOGUM.

DIC, precor, cœli speculator, Aule,
 Sydus infaustum mihi cur minaris?
 Liberam nullo Superi coercent
 Sydere mentem.

Nam quid audacis toties corusco
 Nascitur Martis timidus sub astro?
 Nascitur cur sub malè litterato
 Arcade doctus

Dextra si divina peculiarem
 Singulis vim Syderibus dedisset,
 Cui, genus servile, hominum jaceret
 Subdita turba?

An magis cordi cerebroq; nostro
 Pallidum Lunæ jubar imperabit,
 Quàm sibi præsens animus, suoq;
 Robore fidens?

Ite Chaldææ Phariæq; fraudes;
 Tolle mendaces numeros, et artis
 Barbaræ tandem nimis abstinet

Callida Memphis.
 Sum meæ solus faber ipse fortis;
 Viverem nec plus sapiens, minusve,
 Aule, nascenti duodena quamvis
 Signa coissent.

ODE

ODE SEPTIMA.

S O M N I U M.

QUÆ spectacula detinent
 Sensus attonitos? indoluit meis,
 Credo, victa malis Chloe.
 Quæ vis indomitam continuò potest
 Emollisse ferociam?
 An somnus miseris suctus amantibus
 Falsa emittere gaudia
 Torquet me volucris sævus imagine?
 Illam num video Chloen
 Quæ desideriiis læsa fidelibus
 Semper difficilis fuit,
 Semper dura, ferox, illachrymabilis?
 At suspiria quid sibi
 Intempesta volunt? Cur tua fletibus
 Turgent lumina? scilicet
 Quæ secreta facis vota diù pudor
 Oppressit malè barbarus.
 Importunam hodie fortior audeat
 Expugnare modestiam
 Qui divos hominesq; unus amor domat
 Et quotquot tulimus mala
 Secretis properet deterere osculis,
 Ergo nunc benè mutuis
 Certemus venerem explere caloribus,

Nunc

Nunc pectus mihi—Jupiter !
Quis me suscitât ? ah ! ferreus es nimis
Nec Carthagine mitior
Qui tam grata potes rumpere somnia.

ODE OCTAVA.

AD PETRONIUM, DE MELITE PINGENDA.

PINGE, Petroni, tibi visa sæpe
Ora formosæ Melites, et artus,
Ars ut absentem cupido Puellam
Reddat amanti.
Integram fani solidiq; pinge
Corporis, vultu roseo juventæ
Fulguret lumen, nec enim bis octo
Transiit annos.
Impleat justæ modulum figuræ,
Longior parvis, breviorq; longis,
Sint procul pallæ, magis ut probetur
Nuda videnda est.
Expedit primum dominæ modestam
Crine nigranti redimire frontem,
Æmulos illi sed utrunq; jactet
Lumen honores.
Quo genas fuco, labra quâ colores
Purpura ? Lacti similis niviq;
Dentium ponatur eburneorum
Lucidus ordo.
Marmoris

Marmoris vincens decus atq; ceræ
 Recta confurgat tenuisq; cervix,
 Mollior plumis eadem, tenellâ

Mollior herbâ.

Pinge nunc læves humeros, Petroni,
 Pinge certantes humeris lacertos,
 Sæpe queis nostro Melite pependit

Candida collo.

Lilio dextram rosa juncta reddat,
 Reddat et lævam, digitosq; longos
 Mallei spernens adamas, sed aures

Ornet elenchus.

Pectore in summo geminæ vel unâ
 Stent tegi palmâ faciles mamillæ,
 Venulas passim velut smaragdos

Sparge virentes.

Mollis et plani cave ventris æquor
 Ruga ne scindat vitietve nævus,
 Nam meæ nondum gremium puellæ

Partus aravit,

Nunc femur latum, femoriqu; furas
 Adde turgentes modicè, genuq;
 Et pedes festo solitos choreis

Plaudere saltu.

Jam satis. Tantum superest tuendo
 Quà licet longos fatiare visus,
 Irritas heu quandò manus inanis

Ludit imago!

Res alit veras simulata curas,
 Quæq; depicta est mihi nunc amica
 Ut sui desiderium levaret

Illud adauget.

~ n E

ODE NONA.

IN HORATIUM A CHRISTOPHORO LANDINO EDITUM.

VATES Threicio blandior Orpheo

Seu malis fidibus fistere lubricos

Amnes, feu tremulo ducere pollice

Ipfis cum latebris feras,

Vates, Aonii pectinis arbiter,

Qui princeps Latiam sollicitas chelyn,

Nec segnis titulos addere noxiis

Nigro carmine frontibus,

Quis te è barbaricâ compede vindicat?

Quis vultu nebulas dispulit, et fitu

Deterfo levibus restituit choris

Curată juvenem cute?

Oh quam nupèr eras nubilus, et malo

Obductus senio! quam nitidos ades

Nunc vultus referens, docta fragrantibus

Cinctus tempora floribus !

Talem purpureis reddere folibus,

Lætum pube novâ, post gelidas nives

Serpentem positis exuviis solet

Verni temperies poli.

Talem te choreis reddidit et lyræ

Landinus, veterum laudibus æmulus.

Qualis tu solitus Tibur ad uvidum

Blandam teudere barbiton.

Nunc

Nunc te delitiis nunc decet et levi
 Lascivire joco, nunc puerilibus
 Infertum thyasis aut fide garrulâ
 Inter ludere virgines.

ODE DECIMA.

AD AMICUM, DE LESBIÆ PERFIDIA.

QUIS possit ulli fidere sceminæ?
 Quis possit, ignem quum tua Lesbia
 Suspiret externum, et doloso
 Posthabeat tua vota Gallo?
 Promissâ quonâm sæpe abiit fides,
 Et verba, quæ te sustulerant Deos
 Felicem ad ipsos? Quòve blandus
 Ille oculus, gemitusq; in arctos
 Ducens amores, unde pedem malè
 Obnixus effers. I, bone, lachrymas,
 I, simplicem jurare vultum,
 Atq; comas tibi flore vinctas!
 Quo gloriari jam solet hoc tamèn
 Impune factum Lesbia non feret;
 Experta mox artes amantis
 Illa novi, veterem requirit.
 Ulturus ille est, nil vereor, tuæ
 Dolos scelestæ perfidiâ pari;
 Sunt, quos vocavit sæpe testes,
 Dî, memoresq; suas reposcent

Pœnas:

Pœnas : sed olim quum pede supplici
 Ad te querelas flebilis offeret
 Precesq; mendax, nec querelis
 Nec prece tu movearis ullâ.
 Occasionem quam tibi gaudii
 Risusq; Divi tum tribuent cape,
 Votumq; perfolvas potenti
 Justitiæ, Nemefique sanctæ.

ODE UNDECIMA.

LAUS MEDIOCRITATIS.

AMICE felix oh ter, et ampliùs !
 Aulæ nitorem qui paritèr fugis
 Casæque sordes, invidendæ
 Testa colens mediocritatis.
 Vulgi profanis cœtibus altior
 Utcunquè magnis principibus minor ;
 Utrinquè tutus, nec securi
 Reste nec interiturus ullâ.
 Hâc arte littus Sicanium legit
 Periculosi navita Gurgitis
 Contemptor audax, dum Charybdim
 Hinc avidam fugit, inde Scyllam.
 Hâc arte sumptas Cecropius faber
 Librare pennas novit in aëre
 Impunè, nati dum procacis
 Ala Deo proprio fluxit.

ODE

ODE DUODECIMA.

AD CONVIVAS AMICOS.

NOLIM purpureis fercula regibus
 Et ponenda sacro pontificum gregi
 Expectetis, amici,
 Parva pauperis in domo.
 Non hic nobilibus conditus amphoris
 Languescit senio Bacchus, et abditos
 Sub fuligine multâ
 Annorum titulos tegit;
 Non currit fragili per mare cymbulâ
 Promus, Sicanii gurgitis intima
 Lustrans, advena piscis
 Largas ut decoret dapes
 Expectante coquo, qui ter adulteret
 Diversis Superum dona saporibus,
 Aversiq; palati
 Lassam sollicitet famem.
 Mensis hæc sapiens linquit Ionicis,
 Et quas perdita luxu Sybaris struit,
 Quò condita venena
 Lanx argentea porrigit,
 Quò frugi esse nefas, noxaq; non levis
 Turpi dissimilem vivere belluæ;
 Nos, quod regula recti
 Et constans ratio docet,

Ponemus

Ponemus modicis hunc epulis modum
Nil Natura negatum ut doleat tibi,
Et convivia vitæ
Non illis ea ferviat.

ODE DECIMA TERTIA.

AD CICADAM.

OH comis quæ populeis, cicada,
Infides, roremq; bibis cadentem
Cœlitus, soles nimium fugaces
Voce lacescens
Improbâ, ne tu tenuis querelæ
Definas, rixæq; levis, volatu
Nempè quàm fas est properantiori
Præterit æstas.
Jamq; brumalis grave frigus auræ
Gutturis claudens iter obstrepentis
Franget exiles tibi delicati
Corporis artus.

ODE

ODE DECIMA QUARTA.

AD PARENTES.

FRUSTRA' juvenam fingimus et bonas]

Laudamus artes si neq; debitis

Præimus exemplis sequacem,

Nec dociles reveremur annos.

Damnosa patrem si juvat alea

Sperare de se nil melius jubet

Futurus hæres, ad fritillum

Nunc loculis, positâq; tandem

Iturus arcâ. Nec patrimonia

Matura virgo non etiam geret

Demissa collo, nec fluentem

Non et Achæmeniâ perunget

Nardo capillum si genitrix pares

Induta census ambulet, et comas

Gemmisq; nodatas et auro

Vibret acu, balanoq; tingat.

Sic est, paternis cerea moribus

Assuescit ætas ; hâc sequitur viâ

Sive antecedentes Cethegos,

Seu Curios videt, aut Catones.

Obscena vultur diripit ilia

Dispersa campis ; at neq; mitiùs

Exercet ungues in cadaver

Æmula progenies parenti.

C

Prolesq;

Prolesq; Nisi non aliam rapit
 Adulta prædam quàm rapuit pater ;
 Ignescq; Phœbeos in ipso
 Ferre aquilæ didicere nido.

ODE DECIMA QUINTA.

POETAS ETIAM VITÆ MAGISTROS ESSE.

QUOD me camænas inter et vatum choros
 Lauriq; odoratum nemus
 Et Thespiorum lene murmur fontium
 Beata pascant otia
 Mihine quisquam defides vitæ dies,
 Amice, labi dixerit ?
 Hoc si quis ausit, nosq; non fanos putet
 Curas inutiles sequi,
 Illi nec Helicon nec sacri pateant specus,
 Nec unda Permessi fluat,
 Quam ni bibisset ipsa famæ ac nominis
 Jaceret expers Græcia ;
 Nec sciret ætas fera quæ vatum pater
 Quæ cecinit Ascræus senex
 Documenta cedro digna, quæ primùm auribus
 Animoque dein blandè incidunt.
 In hoc laboro meq; in hæc sacra abdidi
 Plus uni ut ævo consulam,

Nondumq;

Nondumq; natis audiar nepotibus,
 Fructuq; non vano legar.
 Mihi ipse medeor, ipse Apollineis lego
 Succos et herbas collibus,
 Quodq; usus ipse docuit ægroto mihi
 Prodesse vates eloquor.
 Audete, moneo, quæ dat et casus rapit
 Audete, quæ celant dolum,
 Dissidentes vulgi opinionibus
 Cœloq; nati, spernere;
 Boniq; specie si quid oblatâ allicit
 Inhibete pavitantes manum.
 Quæ vos putatis dona fraudes Colchicas
 Artesq; Circæas tegunt.
 Quid multa sequimur? corpori exiguum sat est
 Animo imperanti ut pareat.
 Famem cibus depellat, et potus sitim,
 Frigusq; non sordens toga.
 Quid interest an Appulo sit vellere
 Tyriumq; ahenum senserit?
 Quid interest ut solis æstivi jubar
 Nivemq; et imbres arceas,
 Domumne cespes fortuitus extruat
 An gentis alienæ lapis?
 Non culmus aliter arcet hybernum Jovem,
 Aliter lacunar aureum.
 Nec si diurnis fessa curis corpora
 Nocturnus invitet sopor
 Aliter saligno lectus impositus pedi
 Et mollis herbarum torus,

Aliter jacentem sponda mulcet aurea,
 Et tincta cocco stragula.
 Sed multa luxus, multa ridendus labor
 Stultos in usus congerit;
 Ad ista vulgus interim arrectum stupet,
 Creditq; per fas et nefas
 Per et venena perq; fratrum funera
 Quæri atq; servari benè.
 Et illa rerum scena Fabricios prope
 Curiosq; transversos agit.
 Quòd si ista mecum cumq; posteris loquor
 Musq; convicti meâ
 Parvo suoq; se beatos autumant,
 Ridentq; quicquid ambitus
 Aut incitatus sperat, aut præceps timet,
 Aut anxiâ tenet manu,
 Mihine quisquam desides vitæ dies,
 Amice, labi dixerit?

ODE DECIMA SEXTA.

EXEQUIARUM CURAM SUPERVACUAM ESSE.

MULTUM scilicèt interest
 Quo manes pretio sub tumulos eant,
 Et multum quibus oblinas
 Succis et religes funera linteis

Non

Non sensura Canopici
 Hæredis vacuum laude superbiam !
 Silentes tenebras petit
 Mors contenta loco quolibet, angulus
 Jam regale palatium est.
 Quæ Natura parit functa recolligit
 Communi gremio, neque
 Distinguit cineres terra novissimos.
 Trunco sex spatium pedum, et
 Cippus cum modico cespite sit satis.
 Fastum cætera barbarum
 Spirant. Ipsa licet contulerit suos
 Sumptus India funebres
 Si non et pretio fama fragret suo
 Frustra sparget aromata.
 Bustum Fabricii pauperis et Cato
 Ploratusq; Britannicus
 Haud nardum redolent, thuricremis tamen
 Præstant mille Neronibus.
 Virtus est feretri nobile balsamum.

ODE DECIMA SEPTIMA.

DE USU TEMPORIS ET SUPREMO JUDICIO.

IGNE qui terras recreat benigno
 Flavus exacto ruit orbe Phœbus
 Æquore intonsos properans Ibero
 Tingere crines ;

Sed ruit cursus iterare notos
 Certus, excelsq; redux Olympo
 Cras vehet lucem, mihi non videndam
 Forsitan ipsi.

Alta mortales etenim futuri
 Cæcitas et nox superurget atra,
 Crastinæ usuram tribuant negentne
 Sydera lucis

Inscios ; ergò, sua quam fruendam
 Cuique fors præbet facilisq; rerum
 Rector instantem rapere occupemus
 Fortiter horam.

Illa nam cœlo volucres resignat
 Ocyus pennas, benè quæ secùsve
 Gessimus magni folio referre
 Prompta tonantis.

Qui gravem recti pariterq; pravi
 Audiit cœlo bonus ut filente
 Testem, in arcano jubet exarari
 Codice cuncta.

Gente

Gente mortali super hic recondit
 Quæ quater senæ referunt forores
 Ultimo demum referanda sæc'lo,
Quum volet olim
 Summus humanum genus omne iudex
 Nube sublimis rapere ad tribunal
 Non refellendum, meritis et æquus
Æqua rependet.

ODE DECIMA OCTAVA.

AD DIVAM VIRGINEM,

Propempticon venatoriam pro Lecantu Radagiso.

OH quæ Mænaliâ virgo potentior
 Venatrice Deâ collibus accubas
 Umbrosis et in omnes
 Exerces pharetram feras
 Sylvarum studiis asperioribus
 Nutritum juvenem protege, qui cañes
 Cras educet in aprum
 Majorem Calydonio.
 Quot jam stravit equos bellua dentibus!
 Quot vastavit agros, et fata proruit!
 Lugent damna coloni,
 Et brutam metuunt famem!

C 4

Sed

Sed Lecanta modum ponet, et improbam
Crudelemq; gulam fortior Hercule

Quum venabula sumpsit

Prompto funere porriget,

Multum, Diva, tuis, ut memorat mihi,

Fidens auspiciis, queis etiam tigrim

Barbatumq; leonem

Aufit cominùs aggredi.

Non is sollicitis ambit Oreadas

Dianæ precibus; Taygeti Deæ

Cedant, flava Lycaste, et

Sparfis Nebrophone comis;

Illi tu potior, cui viridem solet

In sylvis petasum sternere præfidi,

Manè et vespere pronus,

Et quum stat medius dies.

Fontes cervus amat, juniperum lepus,

Vulpes antra, favos Urfus, aper jugum,

Summas caprea rupes,

Te, Virgo, Radagisus.

ODE DECIMA NONA.

PECCATA NON EXPIANTUR EXTERNIS RITIBUS.

NON odoratis tepefacta flammis
 Ara, non taurum pretiosa cœdes,
 Uva nec libata Dei severam

Mitigat iram.

Splendidos odit nimis apparatus,
 Odit impurâ data dona dextrâ,
 Et preces veri lacrymasq; poscit

Signa doloris.

Talibus sacris animos misertus
 Debiles jussit scelus expiare,
 Talibus lætus facilem moveri

Applicat aurem.

Ille ni cultu hoc fatis invocetur
 Vitis infesto sterilefcet austro,
 Campus et latis nocuum dolebit

Messibus imbrem.

Quum tamen lævi mala tanta fati
 Arceas solâ prece fabuloso
 Numini demens pecoris cruorem

Offerat Indus.

Gratiam talis pretio pacisci
 Muneris spernit Deus, et verendas
 Impio ritu vetat inquinari

Sanguinis aras.

O D E

ODE VICESIMA.

STRAM POENITENTIAM INUTILEM ESSE.

QUID ista vult miserrima ejulatio,
 Precesq; ad aversum Deum?
 Tandemne abactus conscientia excutis
 Oblivionem Numinis
 Si fortè possis vocibus demùm piis
 Tardare fatales minas?
 Frustrà precaris, invocas frustrà Deum,
 Non hoc rogatus tempore
 Producet ævum, redditurûs debita
 Vitæ priori præmia.
 Linquenda quid si largiare pauperi
 Moriturus auri pondera?
 Verâne prodit ista liberalitas
 Pietate, vel mortis metu?
 Cur non eodem sublevabas indigos
 Sanus valensq; munere?
 Tunc tunc decebat, antequam manus tibi
 Mors asperas injecerat.
 Non vota fundit quæ repentinus favor
 Cœlestia intrant limina,
 Nec eluet brevis ista supplicatio
 Commissa tot piacula.

ODE

ODE VICESIMA PRIMA.

IN LAUDEM CONSTANTIAE.

QUISQUIS compositâ mente volubilis
 Fortunæ varios non timet exitus,
 Et virtutis iter dum terit arduæ
 Fatum sub pedibus premit,
 Hunc nec terrificis Ætna fragoribus
 Eructans scopulos, nec minitania
 Celsis excidium fulmina turribus
 Infano quatiant metu.
 Talis marmoreæ grandinis impetum
 Invisco Stephanus pectore sustinet,
 Et sævis Dominum parcat ut hostibus
 Blandâ sollicitat prece.
 Talem magnanimo corde furentibus
 Vidit Roma senem occurrere belluis,
 Vidit suppositis ignibus excoqui
 Constanti juvenem fide.
 Qui tot suppliciis insuperabilem
 Expirans animum, nec querulos dolens
 Emisit gemitus, indecori neque
 Turpavit lacrymâ genas.
 Verùm purpureas cœu premeret rosas
 Non flammâ teneris pasceret artubus
 Tortorem potuit lætus in impium
 Sævo ludere cum joco.

Quid

Quid cunctaris? ait; fat mea fervido
Sunt affata foco membra, calentia
Cur non exta voras, tostaq; protinùs
Costis tergora diripis?

ODE VICESIMA SECUNDA.

CANTICUM SIMEONIS.

HUJUS usuram, Deus alme, lucis
(Quod bonâ fiat veniâ) resigno,
Post tot ætatis tibi mancipatos
Hactenùs annos.

Nox meis posthâc oculis suprema
Grata continget, quibus annuisti
Pignus æternæ priùs intueri
Possè salutis;

Sanctus humanâ quod amor figurâ
Vestiit, solers hominis Deiq;
Pace naturas stabili novoq;
Jungere nexu.

Scilicet cunctis populis ut esset
Obvius nec difficilis parari
Qui laborantes ôpe sospitator
Servet amicâ.

Lumen oh quantum venit universis
Gentibus; pluris tamen æstimanda
Surgit Israëligenis tuæq;

Gloria plebi.

ODARUM

ODARUM LIBER SECUNDUS.

ODE PRIMA.

CAROLI SECUNDI REDITUM ET EJUS REGNI
VITIA INSECTATUR.

UNDE corruptos memorem ruentis
Sæculi mores habuisse causam ?

Unde virtutis perit, et Deorum

Debita cura ?

Fortium non sic pia gens avorum

Crevit angustis animosa rebus,

Otio non sic malè diffuentes

Perdidit annos,

Quum triumphato super hoste victrix

Diva Libertas sua signa fixit,

Impii Regis feriente justâ

Colla securi.

Asperæ tum plebs studiosa vitæ

Spiritu luxum pepulisse parco

Ausa, nec fastus procerum, nec Aulæ

Crimina novit.

Pristinæ

Pristinæ sed quid grave servitutis
 Profuit nobis superâsse pondus ?
 Servitus crescit nova, nec minori

Brachia nodo

Alteræ jam dedecorant catenæ !
 Nec sat antiquæ docuere clades,
 Bella nec tot nos lacrymosa nullum

Ferre tyrannum.

Nonne, præ cunctis mihi cara tellus,
 Non vides quanto teneas peric'lo
 Arte perjuri patris eruditum

Fallere natum ?

Publicis quanquam caput obligavit
 Perfidum votis, ego quid sit ater
 Caroli novi finus, et latentes

Pectore fraudes.

Hinc mali labes tibi fluxit omnis ;
 Hinc pudor, verum, pietas, fidesq;
 Jam profanata fugiunt relictis

Sordibus aulæ.

Civitas olim sapiens, et æqui
 Simplicis cultrix, veneranda patrum
 Jura contemnit, vitiisq; fertur

Lege solutis.

Interim genti malè feriatæ
 Imminens, certos meditatur ictus
 Mors, venenatis gravida sagittis

Cincta pharetrâ.

Illa se cœlo nimiùm querentî
 Jactat ultricem, mediâq; sævit
 Urbe, non gemmis neque purpura pla-
 canda nec auro.

Oh tuis nondùm satiata prædis,
 Ecce, quem vitæ saturum reducto
 Ocyùs cornu feriens, avitis

Manibus addas.

Diva quid cessas? nec adhuc feroci
 Dexterâ pectus benè præparatum
 Liberi sternis, miseras precantis

Linquere terras?

ODE SECUNDA.

IN LIBERTATIS AVITÆ PRODIGES.

TANDEM surge, nec ampliùs

Indignæ sceleri, Musa, Britannîæ

Fœdo parce silentiò.

Aures carminibus pandite vos, quibus

Libertas nihili patrum

Tanto quæ proavis sanguine constitit.

O! Cives malè liberi,

Donum binæ opibus ditius Indiæ

Ultrò perdere quis furor?

Includine finet se crate ferreâ

Ultrò

Ultrò magnanimus Leo ?
 Sessorine libens terga dabit suo
 Et frēnos equus induet ?
 At non crediderant hoc malè præscii
 Majores paritèr face
 Sperantes simili pectora fervere
 Natorum, quibus heu gravis
 Torpor corda ligat, quos generis pudet
 Nolentis dominos pati.
 Quo Brittanne ruis ? ficcine regios
 Fastus tu placidè potes
 Iratiq; minas ferre supercili
 Cui quondam domitus feri
 Submisit capitis cornua Carolus,
 Immanisq; superbiæ
 Altum dedidicit tollere verticem ?
 Sed quid profuerit tibi
 Hoc jactasse decus, si modò non negas
 Servire atq; tuum malum,
 Desperate, foves ? Ocyùs ocyùs
 Damno non reparabili
 Pulchro jure patrum degener excides,
 Venalisq; probrum notæ
 Perjurus timidâ fronte geres nepos.

ODE TERTIA.

AMOR PATRIÆ.

PATRIÆ defiderium remotæ
Excitat ponti furor insolentis
Quum rates lassæ crepitant, aratq;
Æquora ventus.

Patriæ, apricis licèt unda terris
Rideat, puros licèt aura soles
Præbeat, carum resonare discunt
Carbasia nomen.

Crescit instinctu patriæ cupido
Dirigens ipsâ ratione major
Corda, nec fati arbitrio vigorem
Perdit, iniqui

Sorte nequaquam minuenda cœli ;
Hinc vel arridet nivibus laborans
Terra concretis liquidoq; duræ
Flumine crustæ.

Torrída hinc Phœbi proprioris igne
Africa, incassum negat imminetum
Otia umbrarum, querula aut fugacis
Murmura rivi.

Indiæ quin multicolor propago
Barbaros cultus amat ; huc et illuc
Nescio quâ lætitiâ pererrans

Avia rura,

D

Rura

Rura fœcundæ Cereri negata,
Incola exquirat lapidosa corna
Splendidè pauper, bibit et salubris
Pocula lymphæ.
Quà gelu albescit Nova Zembla nudâ
Calce Venator superat nivales
Montium tractus, et inhospitalis
Lubrica collis :
Pone quà dulci tumet uva vino,
Lætâq; æstivus juvat arva Phœbus,
Patrii constans sibi flagitaret
Aspera cultûs.

ODE QUARTA.

NATURÆ QUERELA ADVERSUS HOMINES IN
GRATOS.

NUPER ad fontem vitreum sedenti
Forma mortali mihi visa major,
Celsa turritum caput, alba crines,
Nuda mamillas.
Scribe clamabat, mea cura, vates,
Scribe contemptæ sacra te momentis
Jura Naturæ, memorique fago
Sculpe querelam.
Quid

Quid petis, terræ male sana proles ?

Quid diù rebus vetitis inhærens

Vota successu caritura surdas

Fundis in aures ?

Hic rogat pennas, alius natatum

Dædalo præfert, agiliq; ceræ,

Ille cornicis tria poscit annos

Sæcula passæ.

Disce qui plumas humeris et ungues

Postulas plantis, jaculantis arcu

Semper adverfo celerive plumbo

Deniquè figi.

Ire qui rivis pelagoq; subter

Eligit, lino calamoq; falli

Discat, et captis agitare frustra

Retia pinnis.

Disce cervinæ cupidus senectæ

Præda venantis fieri canumq;

Lusus, et sævas hyemes sitimq; et

Cornua ferre.

His frui junctis tibi jam licebit :

Quæ simul junxi male separantur ;

Quod negat Natura velis quietâ

Mente negatum.

Impios posthac cohibete questus ;

Siquis accepto benè novit uti

Dante me cunctis licet esse lætis,

Esse beatis.

ODE QUINTA.

ISAÏÆ CAP. DEC. QUARTI PARAPHRASIS

ERGO quiescit prorsùs? et aurea
 Urbs ante victis gentibus imperans,
 Cunctisq; formidata tandem
 Funditùs occubuere regna?
 Hoc ira læsi numinis hoc manus
 Suprema fecit, docta tyrannidis
 Frænare vires, et furentis
 Imperium cohibere sceptri.
 Ipse insolenti nunc vice cogitur
 Perferre mistas verberibus minas
 Qui subjugatorum feroci
 Terga priùs lacerabat ictu.
 At tota longis libera cladibus
 Tellus tyranno nunc colit otium
 Cæso, triumphatâq; cantat
 Lætificum Babylone carmen.
 Nunc gaudet altum tollere verticem
 Secura pinus montibus arduis,
 Cedriq; frondentes opacis
 Astra petunt plataniq; ramis;
 Simulq; tali scommata cum joco
 Acerba fundunt, ' Te modo nòn venit
 Jacente nostras amputatum
 Ulla comes virides bipennis.'

Orcus

Orcus reclusis sceptrigeros ciens
 Manes sepulchris ilicèt obviàm
 Exire cunctos jussit, atq;
 Fata tibi properata Reges
 Ridere furvis sedibus excitos.
 Dixere ' Num te nox eadem premit ?
 Te funeratum ? Tene nobis
 Mors similem truculenta fecit ?
 Caliginosam quum peteres Styga
 Lugubre carmen num tibi barbitos
 Pulsata dixit ? num potentis
 Imperii gemuere casus
 Tristes Camænæ ? Te modò vermium
 Effusa circum fœda tegit cohors,
 Stratoq; lumbricis cubili
 Turpe jaces putribus cadaver !
 At tu corusco sydere pulchrior
 Nuper micabas, quod rutilum nitens
 Pulsis renascentem tenebris
 Mane diem docet imminere.
 Si fortè quisquam præteriens videt
 Jacentis artus attonito diù
 Stat ore defixus silensq;
 Lumine dum propiore vultus
 Tuetur cheu dissimiles sibi
 Spectator anceps. Siccine, mox ait,
 Mutatus ille est qui subactum
 Marte fero populatus orbem
 Passim per urbes ruraq; sanguine
 Fœdata multo sæviit improbus

Vastator, et reges perenni
 Carcere continuit revinctos.
 Illos paterni nunc tegit hospita
 Moles sepulchri; te neque pulvere
 Quisquam nec imponit quietâ
 Exanimum miseratus urnâ.
 Ventura nullos quippe dat impiis
 Ætas honores. Tum simul occidet
 Extincta proles ne labantis
 Imperii relevare fasces
 Possit superbos: Hôc Deus agminum
 Dico potentum, me Babylon ruet
 Ducente victrices catervas,
 Nominis illa decus prioris
 Flebit recisum, culminibus cadent
 Dejecta summis mœnia, nec mora
 Patresq; natosq; et nepotes
 Excidio properante perdam.
 Hic lustra ponent et catulos feræ,
 Hic fœda nigris unda paludibus
 Stagnabit, obscœnæq; raucâ
 Voce strepent avium cohortes.
 Hoc ipse juravi arbitriis rego
 Qui cuncta summis. Corruet hostium
 Pubes triumphatrix, suoq;
 Abramidum scelerata campos
 Cruore tinget. Sic volui Deus,
 Leges volentis vertere quis potest?
 An robur exertamq; dextram
 Quis melior Superum retundet?

ODE SEXTA.

PARAPHRASIS EX HORATIO.

HEU ! quot infaustos geminabit annos
 Roma civili scelerata bello,
 Virium demens ruitura tandem

Mole suarum !

Quam nec antiqui domuere Marfi
 Porſenæ quam nec manus Allobroxve
 Fregit aut Pæni nimiùm ferocis

Æmula virtus

Vile nos ipſi genus et nepotes
 Impii diro penitùs tumultu
 Vertimus, rursùs catulis ferarum

Antra daturi

Per domos urbis miſeræ crematas !
 Inſolens eheu ! inhumata victor
 Ungulâ calcabit eques Quiritum

Oſſa ſonanti !

Quippe nos urget quoq; non merentes
 Principis crimen grave fraudulentum,
 Et Remi fuſum luimus ſceleſto

Fratre cruorem.

ODE SEPTIMA.

IN MAGOS CHRISTUM ADORANTES.

ALMA Lux, falve ! precibus piorum
Semper et festo celebrata cultu,
Quâ trium Christus pretiosa cepit
Munera Regum.

Primus hærebat reputans an ille
 Pauper et pannis malè tectus infans
 Rex foret cæli, dominusq; rerum
 Orbis ab ortu.

Sed memor vatum, memor et locorum
Unde sperabant populi salutem
Quid moror? dixit, nihil ambigendum
Stella relinquit.

Quæ priùs nobis iter indicabat
Nunc supra cunas tuguriq; culmen
Fixa consistit, velutì peractò
Functa labore.

Fatus hæc facram capitis coronam
Quam sibi multo fabricârât auro
Detrahit fronti, pueroq; regi
Donat habendam.

Alter, infantis niveam osculatus
Dexteram, myrrhæ lachrymas amaro
Cortice expressas dat, et ore promit
Tristia dicta.

Qui

Qui tuis, Virgo, benè dormit ulnis
 Hic puer vitæ patiens acerbæ
 Mox probris mistas alacri subibit

Pectore pœnas.

Sauciam spinis alapisq; frontem
 Saucium ferro latus et flagellis
 Sentiet, donèc cruce fixus altâ

Denique pendet.

Has Magus voces ubi protulisset,
 Totq; fixissent gladii parentem,
 Tertius, plenam quatiens acerram,

Thura cremavit.

Utq; maternis aliquâ dolores
 Parte leniret, ' jubilemus, inquit,
 Virginum Princeps, etiamq; major

Gloria Matrum.

Bis sacrum Titan oriens sepulchrum
 Cernet immotum, vigiles jacebunt
 Propter armati, tamen ille victâ

Morte resurget,

Surget æratos obices et Orci
 Claustra perfringens, positâq; liber
 Carne cælestes sibi vindicabit

Rursus honores.

Talis hyberno coluber sub antro
 Triste deponit senium, breviq;
 Aurê squamâ viridiq; tergo

Flammeus exit.

Talis

Talis extremæ propior senectæ
 Læta componit sibi busta Phœnix;
 Mox odoratâ volat e flavillâ

Alter, et idem.

ODE OCTAVA.

PSALMI 144 PARAPHRASIS.

ORA quæ pridem tibi consecravi
 In tuas ardent, Deus, ire laudes,
 Et manus quæ te dociles magistro
 Horrida primùm

Arma tractarunt modo mitioris
 Ad lyræ dulcem revocantur usum,
 Par tuo, si fas erit, ut reponam
 Carmen honori.

Te canam rerum decus oh mearum!
 Oh Salus, oh Spes! mihi perduelles
 Sub jugum mittens minùs obsequentem
 Subdis Idumen.

Quî fit ut parvos ad homunciones
 Tantus accedas Deus; ut favore
 Ut tuâ dignos Pater arbitreris
 Optime curâ?

Umbra mortales sumus, aut inani
 Vanius si quid reperitur umbrâ,
 Nos tamen gaudes miseros relicto
 Visere cælo.

Euge,

Euge, declivi mihi lapsas æthrâ
Et procellosis Boreæ quadrigis
Vestus, hûc felix ades, hûc tonantem

Dirige currum.

Te super fummos equitante montes
Ignei fumabit apex Orebi,
Et coruscanti pluet imbre diros

Fulmen in hostes.

Brachio vindex scelerum rubenti
I, Palestinas jaculare tures ;
Barbarus passim tibi terga prædo

Vertet inaudax.

Cernis Hebræo Syrus ut colono
Miles insultet ? sua fœderatus
Arma cui pactis sociavit Ammon

Nuper iniquis.

Hi tuum bello famulum laceffunt
More torrentis violèter undæ,
Me Pater tutum tua fospitatrix

Dextera præstet.

Tunc novum, siquid mea plectra possunt,
Ad tuas hymnum modulabor aras,
Teq; bisquinis memorare discent

Nablia chordis.

Ut tuâ Reges ope roborentur
Ordinar grato memorare cantu,
Nec bonæ, quam tu dederis, tacebo

Commoda Pacis.

Quanta

Quanta Judæas referam per urbes
Ludat exultim plateis juvenus,
Ut frequens proles obeat paternam
Vespere mensam.

Melle decurrunt oleoq; rivi,
Horreum pergunt cumulare messes,
Et mero largè locuples redundat
Cella quadrimo.

Non gregem novit numerare Pastor
Manè balantes comitatus agnos,
Et recondendis queritur deesse
Vimina lanis.

Lætâ per Bethles fata tollit hinnitum
Aptus ad fruges equus evehendas,
Et boves vincunt gravido capacem
Ubere mulctram.

Otio felix perhiberis isto,
Te tamen, Judæa, beatiorem
Dixerim longè quòd habere numen
Detur amicum.

ODE NONA.

MORTIS HORAM ET MODUM INCERTUM ESSE.

QUID te præcipitem juvat
Vitam sollicito frangere tædio?
Quid metas homini datas
Heu! demens studio quæris inutili?

Vanis

Vanis parce laboribus,
 Curis parce nihil proficientibus.
 Leti dura necessitas
 Et suprema dies non penetrabili
 Obductæ nebulâ latent.
 Votis Dî faciles si faveant tuis
 Infanæq; cupidini,
 Damnatus misero munere protinûs
 Mutatâ prece postules
 Iracunda Jovem dona resumere,
 Expertusq; periculum
 Permittes Superis consiliantibus
 Res expendere quid tuas
 Ausurum tribuant utile; carior
 Illis est homo quàm sibi.
 Annos I potiùs fortiter occupa,
 Ævo dum licet utere;
 Sertis cæsariem nocte virentibus,
 Et nardo madidus comas
 Effundas pateris nectar ab aureis
 Festo non sine carmine.
 Umbrâ sub gelidâ, urente meridie,
 Dum sol imminet igneus,
 Indulge genio, funeris immemor.
 Nunquàm quod caveant satis
 Cautum est terrigenis; implacidos maris
 Fluctus Navita, prœlium
 Miles quisque pavet, non aliò timens
 Cæcus fata, sed horridæ
 Improvisa necis vis populos rapit.

ODE DECIMA.

AD LÆLIUM.

CUR vanis malè credulum
 Irritare animum pergis amoribus
 Fortunæ toties fidem
 Expertus nimiùm fallere lubricam ?
 Tandem define vitreâ
 Insanire Deâ, quam cupidè simul
 Amplexaberis insolens
 Mærebis laceras flebiliter manus.
 Felix vulnere si tamen
 Tantillo monitus præcipiti caput
 Fracturam tibi pondere
 Maturè fugias. Hesperio licèt
 Sublimis folio feras
 Per centum populos jura ; nec unicus
 Orbis te dominum colat,
 Læli, degeneres ni spatiosius
 Regnare ambitio, et suæ
 Par quæsisse decus certet origini.
 Villæ culmina sordidæ
 Mirari pudeat quem socium Deus
 Æterni vocat imperi
 Et sperare jubet sydereas domos.
 Hanc, Læli, pete regiam
 Oblitus tuguri cui miser incubas,
 Et Divûm propera genus
 Sceptrum deposito fumere sarculo.

ODE

ODE UNDECIMA.

AD PACEM.

VIRGO, funestis inimica bellis,
Flecte candentes, bona Pax, jugales,
Et beatorum radiata divûm

Atria linque.

Te nimis duro data præda Marti
Pofcit Europe, tibi vota Gallus
Vota certatim tibi mille supplex

Fundit Iberus.

Sponte concordēs tibi ponit aras
Potor infidi Thameſis Britannus,
Quiq; captivos Batavus flagellat

Molibus amnes.

Te vocant Iſtri domitor Sicamber
Et ſubalpinis gelidus pruinis
Allobrox, et quem Tagus invidendâ

Ditat arenâ.

Jam ſatis flammâ populante diros
Hoſtis infeſti tulimus furores,
Et ſuperfuſo maduere pingues

Sanguine campi.

Sæva non uno Libitina telo
Civibus mæſtas viduavit urbes,
Stravit et paſſim vacuo ſepultos

Rure colonos.

Nunc

Nunc ubi vernos Zephyrus tepores
 Cogitat pulsâ revocare brumâ
 Prome formosum caput, et jacentes

Respice terras.

Vince discordes animos potentum ;
 Arma deponant, neq; cæcus ultrâ
 Obstinet regum furor immerentes

Perdere gentes.

Audior. Jam se nitidus reclusit
 Luce cum multâ polus, ora summo
 Exeris cælo, Dea, sospitali

Candida fronte.

Spiceus crines tibi nexus ambit,
 Fertili turgēt manus una cornu,
 Alteram faustæ modò lectus implet

Termes olivæ.

Pulchrior nunquam croceo refulsit
 Quæ renascentem vehit axe lucem
 Diva quum primo viride inaurat

Lumine campos.

Jam verecundi sine felle risus,
 Jam fides, et fas, metueusq; fraudis
 Candor, et comis reddit innocentum

Turba jocosur

Mox viro conjux genitrixq; nato
 Læta post multas hyemes recepto
 Gestient plenis tibi grata ferre

Serta canistris.

Te

Te sub argutâ resupinus ulmo
 Concinet molli Corydon cicutâ,
 Nec ferox unquam diuturna Mavors
 Otia rumpet.

ODE DUODECIMA.

AD GERMANOS, UT PACEM OBSTATAM ACCI-
 PIANȚ.

GERMANE, quis te Martis agit furor?
 Dum tota pacem jungere mutuam
 Europa festinat cruento
 Heu! nimiùm satiata ludo
 Tu pertinaci difficilis morâ
 Sperata differs non benè gaudia,
 Amasq; si possis, honesto
 Vulnera dissimulare fastu.
 Parumne campis et pelago super
 Fusum est cruoris? Fervet adhuc Mosa
 Tardas peremptorum per undas
 Scuta virûm galeasq; volvens.
 Rhénus bicorni victus in alveo
 Et Lusa, et alto sanguine pinguior
 Steenkircha, Nervindæq; valles
 Indomiti rabiem Gradivi
 Sensere, latè dum trepidantia
 Formidolosus diruit oppida,
 Iræq; et infani tumultus
 Circum equitant, feritasq; torvam

E

Con-

Contracta frontem. Define publicos
 Fovere luctus, gaudium et otia
 Permite, defunctamq; longo
 Exilio remeare pacem.
 Regnet quietis candor in urbibus
 Et læta cornu divite Faustitas;
 Atq; inter armorum minaces
 Relligio male tuta motus.
 Sin bellicosi prodiga sanguinis
 Virtus inertī non finit otio
 Cessare lentos, ite, pulchram,
 Austriadæ, properate mortem.
 Ite, et retusum contra Othomanidas
 Diffingite ensē, et Marte vel in truci
 Pii nepotes inquietos
 Sanguine sacrilego parentum
 Explete manes, qui miserabili
 Deserta questu littora personant,
 Dolentq; Byzantina nondum
 In cineres abiisse templa.

ODE DECIMA TERTIA.

PARAPHRASIS EX HORATIO.

PERFIDUS raptam freta quum per Helles
 Pastor Idæis traheret carinis
 Tyndari natam filuere fracto

Impete venti

Fata dum Nereus caneret sinistra.

‘ Ah! miser, dixit, Jove non secundo

Quam rapis multo repetent furentes

Milite Graii.

Hi tuos unà thalamos vetusq;

Eruent regnum Priami parentis,

Quot viris cerno quot equis graves in-

stare labores!

Heu! moves quantas Patriæ ruinas!

Jam parat currus, fera jam minaces

Cassidis cristas quatit, et tremendam

Ægida Pallas,

Præside incassum tumidus Dione

Fœminis gratos fide molliori

Divides cantus, dirimesve flavos

Pectine crines.

Sæva, quæ nescit placidum cubile,

Arma quantumvis fugias, citumq;

Insequi Ajacem coma collinetur

Pulvere tandem.

E 2

Impiger

Impiger bigis bonus atq; pugnâ
 Non vides ut jam Sthenelus Pyliq;
 Urgeant te Rex, Ithacusq; pestis

Certa tuorum.

Hinc noti proles Salaminusq;
 Ingruit Teucer, tibi patre magno
 Inde Tydides melior per omnem

Instat arenam.

Pectore hunc mollis fugies anhelô
 Ceu lupum cervus, procûl in remotâ
 Parte si vallis videat, relicta

Aufugit herbâ.

Illi quamvis remorata cladem
 Ira Pelidæ fuerit superbi
 Flamma devotas inimica tandem

Hauriet arces.

ODE DECIMA QUARTA.

[AD SÖMNUM.

MANSUETE mortis frater, eburnæ
 Dynasta portæ, non nisi palpebrâ
 Labente tranquillâsq; clausis
 Per tenebras oculis vidende,

Curas

Curas potentem demere mentibus

Hùc, Somne, virgam mitior admove,

Dulciq; decumbentis artus

Rore soporiferisq; Lethes

Asperge succis : jam tacuit canis,

Jam muta Progne sub trabe conditur,

Glebifq; lassati terendis

Curva boves referunt aratra.

Quid lentus hæres ? quid, placidissime

Divùm, moraris ? Dic, sine te tuæ

Cur noctis elabuntur horæ ?

Somne veni, tibi sic frequentèr

Cristata detur victima, sic tibi

Dilecta nostris plura papavera

Crescent in hortis, nec notorum

Flamina, nec Boreæ furentis

Rumpent quietem, sed fuga rivuli

Juxtà querentis mollitèr obstrepat,

Et lenis audiri susurrus

Sub platano trepidantis auræ.

ODE DECIMA QUINTA.

SPES te perpetuò decipiant tuæ
 Qui formæ comitem ferre superbiam
 Centenamq; repulsam
 Leni pectore quiveris.
 Nobis si Dominæ vox semel arrogans
 Inclementis 'abi,' dixerit, ibimus,
 Nullâ dein prece, nullo
 Fletu dein revocabiles.
 Frustrâ callidior flectere plurimis
 Tentârît profugum gnaviter artibus,
 Qualescunque movebit
 Spernam consilii tenax.
 An me difficilis Janua viderit
 Nocturnas hyemes et glaciem pati
 Multo non sine risu,
 Plenâ dives ut in domo
 Ludit cum sociis illa bibentibus ?
 Quid si cæruleâ pulchrior Iride
 Cunctas audiat inter
 Formosissima virgines ?
 Atqui non ego te quolibet, optima
 Libertas, pretio vendiderim benè,
 Jus vitæq; necisq;
 Unam te penes est meæ.

ODE DECIMA SEXTA.

QUALIS remoto fulta rosis Venus
Procumbit antro, nec cohibet vagos

Jam vitta crines, nec fluentem

Zona ligat resoluta vestem

Talis cubili composito jacet

Formosa Phyllis, quum juvenis sui

Suspirat amplexus, et horas

Intrepitat nimium morantes.

Languens sinistram defluit in manum

Cervix, reflexum dextra premit femur,

Pectus sed incautum et resectas

Fascia destituit papillas.

Oh ter beatum cui calido super

Festiva lecto praelia destinat!

Cui fata concedant in istâ

(Dulce decus) periisse pugnâ!

ODE DECIMA SEPTIMA.

DELIAE LAUDES.

VIRGINES, quarum juvenes:protervis
Ictibus junctas quatiunt fenestras,
Quid super formâ potiore rixas

Neſſitis ultrâ ?

Invidæ litis, precor, abſtinete ;
Deliam ſi quæ ſtudet emulari
Protinûs Divas eadem profanâ

Voce laceſſat.

Vos quidẽ multis redimita gemmis
Turba nocturnas agitis choreas ;
Illa nec circo nec inertiori

Viſa theatro

Simplici prodit placitura cultu,
Nec genas tingit minio, nec auro
Impedit crines, agitatve pictas

Vertice plumas.

Sedulos odit pudor apparatus,
Diſplicant ſpiſſæ populi coronæ,
Nec tuas vano petis indè faſtu,

Delia, laudes.

Cæteræ ſponſos nimiũ protervo
Poſtulant vultu, tibi ſingulari
Dote conceſſit Deus eſſe mitem,

Eſſe modeſtam.

Oh

Oh mihi longos utinam per annos
 Plebe secreto liceat profanâ
 Liberam mavis ubicunq; tecum

Ducere vitam.

Post ubi feri revolutus ævi
 Terminus mortem tulerit propinquam
 Una nos condat gelidos eodem

Hora sepulchro.

ODE DECIMA OCTAVA.

AD LEONORAM.

QUI tuos nondùm, Leonora, vultus
 Vidit, infestos nimium videnti,
 Corde securo puerile spernat

Numen amoris.

I, tuis, dicat, jaculis columbas
 Fige, vel de passeribus triumphâ,
 Ista nimirum magis apta parvæ

Prælia dextræ.

At miser quantâ face mox crematus
 Verba jactantis malefana linguæ
 Flebit, uniusq; dabit puellæ

Lumine pœnas

Quas puellarum chorus omnis et quas
 Fama contemptæ Veneris popescit,
 Et tuis multâ prece ponet aris

Thura, Cupido.

ODE

ODE DECIMA NONA.

CLAUDE jam libros : age, pertinaci
 Fixa quid semper studio fatigas
 Et brevi durus nimis ægra fraudas

Lumina somno ?

Ecce tranquillo super axe nictat
 Ursa nocturnos vigil inter ignes,
 Vix regit plaustrum sua vix retentat

Lora Bootes.

Tu tamen perstas oculis amicum
 Improbis somni prohibere munus,
 Munus ah gemmis rutiloq; posci

Dignius auro.

Conditos ergo tibi credis artus
 Stare vel ferro metutente frangi
 Caute vel durâ, solidoq; plenas

Ære medullas ?

At parùm firmos habitat penates
 Illa pars nostri melior sciendi
 Quam sitis torret, volucremq; corpus

Degravat impar.

Nec licèt veri studiosa celsas
 Unde demissa est speculetur arces
 Intimas rerum penetrare speret

Lyncea partes.

Summus obscuram Deus ipse nubem
 Objicit rebus, neq; cuncta cunctis
 Scire permittit, neq; cuncta quovis

Tempore profert.

Multa

Multa quæ frustra petimus beatis
Sponte se pendent animis nepotum ;
Multa quæ nobis patuere patrum

Nesciit ætas.

Proinde tu tanti cupidas laboris
Mitte sis curas : fuge suspicari
Si quid ignores scelus esse dirâ

Morte piandum.

Quamlibet longos geminare tendas

Noctibus soles, neque tu sciendum

Quicquid est disces, neq; non legenda

Plura relinques.

ODE VICESIMA.

AD MAGDALENAM SCUDERIAM.

Cui flores acu pictos miserat.

FESTO Magdalidos die

Quem fecit proprium Relligio tibi

Flores, Scuderis, offero.

Non quales Zephyris ver revocantibus

Quum tellus aperit sinum

Aprilis tepido sydere parturit;

Doctæ progenies acûs

Inter virgineos prodigialitèr

Enati digitos aquæ

Non poscunt riguæ pocula, seduli

Non

Non cultoris egent ope.

Quin spernunt hyemes, et rabiem canis,
Et tristes Boreæ minas.

Felices nimium si tibi se probent
Illis floribus æmuli

Sparfos carminibus quos legimus tuis.

ODE VICESIMA PRIMA.

MORTALES FRUSTRA DEIS OBLUCTARI.

QUID molimur inanibus

Mortales studiis certa minantium
Fatorum obruere ordinem?

Norunt Fata viam: non clypei jubar
Telorumq; volantium

Tempestas gravis aut murus aheneus
Divis objiciet moram.

Adversus Superos perdis inutilem
Ridendamq; potentiam

O imbellis homo! nec Borealium
Quantumvis levium valens

Ventorum graciles fiffere anhelitus,
Undarumve licentiam

Nequicquam oppositis fringere molibus!
An tu lucida currere

Reis posse tuis fydere legibus?

Quando

Quando numine pro tuo
 Subduxit radios Cynthia aureos,
 Aut velocior improbas
 Festinis hyemes abscidit ignibus?
 An te populus arbitro
 Aut ornus virides induitur comas?
 Cur non dumus habet nuces
 Aut uvas coryli pomaq; fraxinus
 Si te iudice germinant?
 Fontes lacte fluant, flumina Massico,
 Aurum rupibus indue,
 Aut, quod fortè leve est, ponat aculeos
 Mellis sedulus artifex.
 Hæc si tu nequeas debilis ingeni
 Imbellisq; potentia
 Quin de stultitiâ demis, et ordini
 Divûm non violabili
 Decretisq; poli subjiceris minor.
 Quod cælo placitum fuit
 Hoc votis hominum corrigere est nefas.

ODE VICESIMA SECUNDA.

DEBBORÆ CARMEN EUCCHARISTICUM.

VOS quibus multo capitis peric'lo,
 Ifaci sanguis, stetit ista laurus,
 Numini mecum bona gratulantes

Dicite verba.

Principes Regesq; favete linguis
 Maximus dum mi Deus optimusq;
 Dicitur, qui res voluit suorum

Ire secundas,

Seir intonsus Paraniq; vertex
 Testis est quâ vi quibus ultor armis
 Hûc avos olim Deus e Canopi

'Transtulit arvis.

Non Idumæi potuere montes
 Illius præfens tolerare numen,
 Fluxit et tanto tremefactus impar

Sina calori.

Rektor Hebrææ, Deus alme, pubis
 Cesserit nostris modo quod Jabinus
 Copiis hoc esse tui fatemur

Muneris omne.

Non enim Samgar potuit cavere
 Ne vias hostis Syrus obsideret,
 Et jugum segnes Abrahæ doceret

Ferre nepotes.

Proh

Proh pudor ! gentis malè feriatæ
In quaterdenis nequit inveniri
Millibus vir qui clypeum capeffat
Ullus et haftam ;

Debboram donec Deus advocaret
Imperî rebus propè corruentis ;
Fæminæ partes dedit Israelis
Probra piandi.

Debitas ergò Domino referte
Principes Judæ, mea cura, grates,
Aleam quotquot subiiftis hujus
Sponte duelli.

Verfa narrentur Chananæa retrò
Arma, et obtriti subitâ ruinâ
Sifaræ currus, tumidoq; merfum
Agmen in amne.

Inter Heroas mihi jurè princeps
Hùc ades regum domitor, Barace,
Te catenatus gradiatur ante
Hostis ovantem.

Nec meis indictus erit Camænis
Benjamin, pulchræ soboles Rachelis,
Præliis audax, Amalechiorum
Nuperus horror.

Debet acceptam quoq; plebs salutem
Ferre præstanti jaculis Ephremo,
Hujus insignis manet et Machirum
Gloria facti.

Posteror

Posteris non Issacharis tacebo
 Qui per hostiles cuneos Baracum
 Prodigum vitæ comites fuerunt

Usque secuti.

Si rogas cur his Rubenita desit
 Ille Jordanis pecus amne lotum
 In Galadinos amat otiosus

Ducere colles.

Institor Danus cupidusq; lucri
 Navibus totus vacat instruendis,
 Nec suâ cives operâ tuendos

Suscipit Asser.

Non latet non sic Zabulone cretus
 Cessat, adjungit sibi Nephthalitas;
 Eligunt castris juga saltuosi

Firma Thabori.

Æmulos contrâ Chananitis ora
 Suscitât Reges, et in arma mittit
 Qui tegunt late Megidonis udam

Milite vallem.

Hinc mares atq; hinc animos tubarum
 Clangor admistus lituis laceffit,
 Dura collatis ineunt utrinque

Prælia signis.

O Deo dilecte, nepos Jacobi,
 In tuas partes nimio favore
 Astra concedunt, tibi foederatus

Militat æther.

Sydus e coeli statione lævâ
Sisaram consternat, eo timore
In pedes sese temerè relictis

Abjicit armis.

Par stupor cunctos equites equosq;
Attigit, se præcipitis ab altis
Daut jugis, Kison tumidâ cadentes

Excipit undâ.

Corporum quantos vehit hic acervos
Auctus hostili fluviis cruore !
Amne quot prono galeas Cadumim

Volvit inanes !

Sed quid infidæ populo Merozæ
Imprecer ? nomen jubet execrari
Illius qui me monitor futuri

Spiritus afflat.

Ergo nos spectaverit e propinquo
Illa pugnantes ? nec opem petitam
Miserit ? Non sic id abibit illi

Crimen inultum.

Sis nurus felix, precor, inter omnes,
Sint tibi tentoria fausta, Jahel,
Sub quibus fidas sibi dum latebras

Sisara quærit

Poculo lactis datus in soporem
Nominis tanti cadit Imperator,
Non viri dextrâ neq; militaris

Cuspide teli.

Malleo clavum mulier trabalem,
 Vulneri fortita locum, sub aurem
 Egit, et nifu valido jacentis

Tempora fixit.

Ille victricis moriens puellæ
 Ad pedes fædè cecidit, puellæ
 Ad pedes prono ter humum volutus

Ore momordit.

I, Parens, i nunc vigil e fenestrâ
 Sifaræ observa redeantne currus,
 ' Cur fuæ, clamas, piger ille matris

Vota moratur?

' Mitte pro nato, pia mater, istam
 Quam geris curam, valet et triumphat'
 Una respondet sapere inter omnes

Visa puellas.

' Dividit prædas, ut opinor, illi
 Virginum pulcherrima mancipatur,
 Sifaram parto reducem triumpho

Læta videbis.'

Sic malos omnes mala fata perdant
 At boni porrò magis enitescant
 Ac magis, cœu Sol roseo diei

Splendet in ortu.

ODE VICESIMA TERTIA.

JESU REX ISRAELIS.

HEU quanta totum nubibus inquinat
Procella cœlum ! Quem, Nemesis, petes ?

Cur fulmen auditur per axes

Æthereos, pavidasq; sternit

Ubique gentes ? nempe minax ruit

In Jezraelem ; vinea criminum

Ferax et infontis nocenti

Supplicio dabit empta pœnas. '

Quot saxa jecit deterior viro

Insana conjux ora tot impleat

Discerpta, nunc prodi caninum

Cote Fames acuenda dentem.

Prodite, Pestes, quas Erebus nigris

Effudit antris : occidet impii

Fortuna conclamata Regis.

Flagitiis suis instat ultor.

Tu sceptrâ, Namfi progenies, cape ;

Ad arma, Miles ; jamq; oleo madet

Inunctus Heros, jam ' triumphe'

Jam litui sonuere festas

' Rex vive' voces. Protinus elevat

Quadriga magnum servida vindicem ;

Ad signa conjurat sacrata

Seditio, sequiturq; currum.

* Salve MINISTER JUSTITIÆ, Deo
 Dilecte salve.' Non vacat impigro
 Audire tardantem, caballus
 Præcipiti super arva gressu
 Evolvit indignantem animam, neq;
 Paret lupatis. Cur vigil excubas
 In turre custos, et per umbram
 Ærisonum specularis agmen ?
 Densum coactus ponè sequi globum
 (Jorame, parcas mittere tertium)
 Bis missus explorator auxit
 (Sic Superi statuere) vires.
 Victoris arcu tu prior occidis
 Jorame, rapti per patrium scelus
 Tu nudus infletusq; truncus
 Nunc odium satiabis agri.
 Tecum (quis horti falleret ostio
 Divos sequentes ?) cæsus Achosias ;
 Ferro Gavertini peracto
 Procubuit super arva clivi.
 Quænam ista valvis prospicit, aureum
 Oleus lupanar ? Dejice dejice
 Eunuche scortum, nam quid omni
 Luxuriæ maculata fuco
 Soles nocenti polluit halitu ?
 Delapsa murum vipera sanguinis
 Conspergit expressi veneno ;
 Membra natant, sonipesq; corpus

Infame

Infame fixâ proterit ungulâ.
 Eheu genarum purpureus decor
 Frontisq; formosiq; colli
 Gratia dilaniata prostat
 Canumq; rictus pascit hiantium.
 Sed perge, Victor, neu calidum velis
 Frigere ferrum, perge, restat
 Samariæ jugulanda pubes.
 Proh ! quantus horum jam numerus jacet.
 Denæ cruento vulnere septies
 Suprà pavementum coronæ
 Verticibus cecidere sectis.
 Bacchare mucro letifer, hastenûs
 Libata Mors est : quicquid Athalia
 Effudit in partu peribit.
 Purpureos vomit uva rivos
 Nabothiano turgida sanguine.
 Quam multæ in agris falce virentibus
 Secantur urticæ tot ipsas
 Pontifices moriuntur ante
 Baalis aras : emeritum Jehu
 Jam conde ferrum ; buccina perfonet
 Timete Divos et monentem
 Discite justitiam, nepotes.

ODE VICESIMA QUARTA.

OSSIIUM IN CÆMETERIO CONTEMPLATIO.

ARCANA dudum tristia comprimi
 Luctantur in me, nec penitus sibi
 Audet fateri, quæ volutat
 Hospite Mens agitata sacro.
 Morare, vates, nec stimulum Dei
 Ignave sentis? projice pectore
 Immane famosumq; verum
 Dum graderis vagus inter ossa.
 Vobisne, Manes, ergo brevissimæ
 Spectata vitæ fabula transit?
 Hanc vestra Libertas Seriphum,
 Hos Gyaros subit exul orbis!
 Hic nemo de tot millibus alteri
 Antiqua turbat jura, vel invidet;
 Hic hostis acclinatur hosti;
 Hic geminos capit urna fratres,
 Adeste magnorum agmina principum,
 Adeste, Reges: vox medio specu
 Auditur exclamantis ' hoc est
 Omnis Homo, cinis atq; pulvis.'
 Annon paventes terribilis sonus
 Invadit aures? cum grege pauperum
 Dites catervatim tyranni
 Funcream subiere fossam.

Post fata cunctis sufficit angulus
 Et parvus asser : seriùs ociùs
 Ut quemq; ducit vel rebellem
 Attrahit imperiosus ordo
 Manes sub unum cogimur atrium.
 Seu dextra falcem seu tulerit decus
 Insignis auratq; sceptri
 Scilicet id Libitina curet !
 Et tu procaci lumine quæ modò
 Lasciva rides, disce modestiùs,
 Puella, connivere, disce,
 Dum liceat, tua flere fata.
 Nam non ocellis dulce tuentibus
 Mors cæca parcet, nec faciem Deo
 Jubente non ponet caducam
 Larva tui speciosa vultùs.
 Labore quanto fœmina comitur,
 Solvenda in atras denique viperas !
 Videte quæ vestri, puellæ,
 Ultima sunt elementa fastùs !
 Deformis hæc est una cadaveris
 Pulchriq; finis, quam neq; purpuræ
 Fucus renidentisve cretæ
 Dimoveat simùl incubantùm
 Vili putrescens in foveâ jacet
 Confusa strages : cujus enim genæ
 Pinguntur ostro ? quæ polito
 Frons ebori nivibusq; certat ?

At ecce circum sesquipedalibus
 Cœlata signis pendet imaginum
 In gentis armorumq; laudem
 Pompa ferox, titulosq; suprâ
 Jactat superbum marmor inutiles.
 Quo natus anno, quo genitus patre
 Vulgo requirenti loquuntur
 Artificis simulachra dextræ.
 Hæc nempè fatis saxa voracibus
 Obstare possint, tempore quæ brevi
 Morsu venenato pusilla
 Discutiet sterilisq; ficus !
 Quid viva mirum est corpora grandibus
 Nitere gemmis ? ipsa cadavera
 (Proh luxus infaniqu; mores.)
 Fastus adhuc pretiosa fecit.
 Nullusne mentem quis maneat status
 Curat ? nec illi sollicitus timet
 Quid Orcus et regnata Diti
 Antra parent, Stygiæq; pestes ?
 Fatalis error ! Culpaq; lacrymâ
 Lugenda quondam non miserabili
 Quum per sepulchrorum cavernas
 Attonitâ metuendâ terrâ
 Vex audietur ' SURGITE MORTUI.'
 Repente surgent, castus ad aurea
 Hinc agnus exultabit astra,
 Inde falax trepidabit hircus

Immu-

Immugientùm fulmine nubium
Ad ima stratus. Sed mihi quis comas
Erexit horror? Cur gelatos
Infolitus pavor urget artus?
An jam moventur? sistite, Pallidi;
Tantispèr atrâ fede quiescite;
Fortuna mortalis peracta est
Vestra, manet peragenda nobis.

ODE VICESIMA QUINTA.

IN EOS QUI OPES ET HONORES AMBIUNT

QUID relinquendos, moriture, nummos
Quæris, et rebus venientis ævi
Lineæ puncto brevis in supremo

Acriùs instas?

Quid struis pulchros thalamos in altum
Membra sub terrâ positurus imâ?
Conferens hortos, sed in omne tempus

Ipse ferendus!

Num tuas te res agitare credis?
Esse te frugalem? aliis laboras
Servus infelix! aliena curas

Ardelio ingens!

Jure

Jure formicæ cumulant acervos
 Providæ, et brumæ memores futuræ;
 Sed malè æstivas eadem deceret

Cura cicadas.

Gloriæ mendax nitor atq; honorum
 Possit excusare suos amantes
 Si diem vitæ valuisset, ut fol,

Pingere totum;

At brevem post se sonitum relinquens
 Fulguris ritu simul ac videtur
 Transfit, illustri loca multa inaurans

Non fine damno.

Oh rudis pulchræ propè contuenti
 Scena fortunæ! mala fastuosa
 Ore larvato! lacrymæq; pictæ

Iridis instar!

Magna contemnens miseransq; magnos,
 Invidens nulli minimo invidendus
 Vive, *Coulei*, lege tuta parvâ

Littora cymbâ,

Hospitem cœlorum imitare alaudam;
 Sis licet nubes super ire cantu
 Doctus, in terris humilem memento
 Ponere nidum.

ODE VICESIMA SEXTA.

IN LAUDEM SOBRIETATIS.

T U jam supino crassus in otio
 Curas nitentem, Marce, cuticulam,
 Magnumq; non parvis laboras
 Sumptibus ædificare corpus.
 Conviviorum perpetuus fluit
 Euripus, et te portat in amphorâ
 Velut phaselo per profundum
 Spumiferi pelagus Lyæi.
 Non vultus idem, non eadem mihi,
 Amice, mens est, ut palearibus
 Distentus armenti maritos
 Cornigeri bovis instar æquem.
 Sit rara longi linea corporis,
 Sit umbra nobis qualis imaginum
 Primâ colorandam figurâ
 Projicitur rudis in tabellam.
 Pingues tabernas par animus subit
 Et ipse pinguis : mens bona sepibus
 Vel offeis contenta vivit,
 Hirta tegat modò pellis ossa.

ODE

ODE VICESIMA SEPTIMA.

Solacium pro deformi.

AD EUDJUM.

INDIGNUM est animi te saturum bonis
 Accusare, Budi, sydera floridum
 Formosi decus oris
 Membrorumq; negantia.
 Æsopo similis, niteris altius?
 Hipponax numero claruit ulcerum:
 Lusca et lippa Philænis
 Pulchræ prænitet Iliæ.
 Nunquam tam celebrem Mæonii senis
 Per tot castra ducum reddiderat tuba
 Thersiten, nisi turpem
 Vitandumq; puerperis.
 Observant animas mille pericula
 Formosas, olido tutus ab osculo
 Est dens unus et ater;
 Felicem ter et ampliùs!
 Non, si forte velis, Priamiden potes
 Ad damnosa sequi furta, stat Ilion
 Per te, stat, nec Achivas
 Tectis injicies faces.
 Tritonas sub aquis aspice, et hispidos
 In sylvis Satyros: hi speculum tibi
 Ostendunt, age, lætus
 Divis annue fratribus.

Obluctaris

Obluctaris adhuc, et dubius gemis?
 Gallinasq; nigras et lepores edis,
 Quorum Proteus usu
 Transformere venustior?
 Cessa, sisq; quod es. Namq; licet botros
 Protrudat facies uvida gemmeos
 Hircosusq; pilosas
 Nares polypus occupet,
 Raro crine tamen frontis apex rubet,
 Nec, quem terga gerunt, collis avunculi
 Æquat pondere gibbum, et
 Tantum uno pede claudicas.

ODE VICESIMA OCTAVA.

AD AMICUM.

NE forte credas quas amor incutit
 Regnante brumâ posse minus faces:
 Quin tunc pruinosâ triumphat
 Orta maris Cytherea spumâ.
 Quantum sub arcto frigora sæviant,
 Amice, novi; sed tamen has plagas
 Vicit pharetratus Cupido
 Et Scythicos regelavit amnes;

Lætum

Lætum puellæ quum decus Atthidos
 Olim et nitentes trux aquilo genas
 Miratus evictò rigore
 Omnibus incaluit medullis.

Tum quæ Triones flumina perluunt
 Non ante visis tempora floribus
 Cinxere, deformisq; tellus
 Insolitos habuit colores.

Tunc ipse mores et Boreas feros
 Mollire cultu cæpit, et hispidis
 Crystalla decussit capillis,
 Purpureoq; leves amictu

Velavit artus, atq; ita prænitens
 Caliginosam deseruit specum
 Quam torpor æternus geluq;
 Cimmeriæq; premunt tenebræ.

Utcunque solis spicula languidi
 Sprevit superbus, nil potuit tuam
 Contrà refulgentem, Cupido,
 Lampada, flammiferasq; tædas.

ODE VICESIMA NONA.

AD DIVAM VIRGINEM IN ÆDE OBSCURA PRO-
PITIAM.

TE licèt, Virgo, decuisset arcus
Qualis immani Latiae coruscat
Urbis in templo, croceisve pingit
Nubibus Iris,
Hic tenebroso tamen in recessu
Parva contentam facilemq; flecti
Ara sustentat, radiosq; frontis
Sponte remittis,
Qui fit, o puri fata luce Solis,
Qui fit ut noctem patiaris istam
Quum tuas lunæ jubar et sequantur
Sydera plantas?
Forsàn ut nobis adimas pudorem
Et scelus pleno fateamur ore
Amoves lumen, nebulâq; sepi
Judicis iram.
Quicquid est, tales tenebras amamus;
Dulcis obscuræ placet ædis umbra;
Præ palatino mihi ridet iste
Angulus horto.

O D E

ODE TRIGESIMA.

JUDÆORUM FACINUS DETESTANDUM.

SÆVIS licebit ergo Sabbatariis
 Impunè nos occidere ?
 Non conqueror quòd aurum et immensas opes
 Avara gens emulgeat ;
 Accuso ferrum, quale, fratri prandium
 Cocturus, Atreus strinxerat.
 Audite, Matres, facinus, et vel Colchicæ
 Vestris timete liberis.
 Quà se Tyrolis ultimo extendit jugo
 Stat rupe sub nigrâ domus ;
 Penetræle cæcum Mosis antiquâ fide
 Serpens coronat æneus.
 Illud paternis sæpe fœdabat facris
 Olens apellarum tribus.
 Huc rapitur cheu ! qualis aut Gyges fuit
 Aut pulcher Hyllus pusio.
 Cui Fausta Crispi, cui pepercissent truci
 Phedræ novercales acus.
 Clam fraudulento capta pomo victima
 Insons ad aram sistitur.
 Stat ponè Samuel, ante cretatus Michas,
 Devotus orco pontifex.

At

At conspiciatus hinc et hinc cultros puer
 Plorat trementi gutture.
 Vocem querentis lacteo coercuit
 Injecta collo fascia.
 Tunc illigatus ponitur faxum super :
 Sic ordinabatur scelus.
 In tenera dirâ membra membratim manu
 Sævitur, ad fastidium.
 A calce cuspis ad cruentum verticem
 Sursùm deorsùm ducitur.
 Ut stella sole languet exorto duæ
 Expalluere pupulæ.
 Ne pereat ulla pars voluptatis finunt
 Tandem puellum plangere.
 Ille moribundâ voce singultit gemens,
 Vix murmure incerto loquax.
 Tremuere montes, atq; ab imis sedibus
 Concussa nutavit domus.
 Bis terq; moto culter illapsus solo
 Manus refugit impias.
 Nihil hi moveri ; quas dolor peragat vices
 Avidè tuentur cominùs.
 Scrutantur exta dissoluti corporis
 Et fata fibris abdita.
 Consumpta vita est, non tamen totum nefas ;
 Deformis en prodit senex,
 Pateramq; vergens sanguinis spumam ciet ;
 Additq; verba noxia.
 ' Hoc ultioni gentis infusum meæ
 Libetur, inquit, poculum.'

Et tanta pœnis Christiani debitis
 Dicemur ulti crimina
 Judea porci si quis ora fumine
 Inungat insolentior?
 Huc venditure mille verpos unico,
 Cæsar, redi teruncio.
 Unà et sub imo quicquid est Erebo triplex,
 Canis, sorores, Judices.
 Genus omne monstri, turpius monstrum, ferat
 Infanda proles Isaci.
 Tityum relinquat ales, et Phlegyæ pater
 Gyrare cesset orbitam.
 Suumq; montem Sisyphus liber jugo
 Miretur, et Lethen bibat.
 Quæ pœna mundi fontis est, et omnium,
 Sit pœna gentis unius.

ODE TRIGESIMA PRIMA.

ORATOR BONUS IN CAUSA MALA.

POSTQUAM Deorum cœpit expulso metu
 Ætas rigere ferrea,
 Flevitq; Pietas immerentis hospitis
 Cruore tingi limina,
 Neglecta Virtus fugit ad folium Jovis,
 Nec se videndam præbuit;

Vix

Vix nunc suprema conspici vestigia
 Dolemus almæ virginis.
 Novere pauci prisca quid jubeat fides,
 Quid nuda mandet veritas.
 Errat superbum jure contempto nefas,
 Legesq; in occulto silent.
 Corrupta luxu liberi Cupidinis
 Turpis juvenus æstuat;
 Nec segniores pruriunt quibus prope est
 Exacta vitæ fabula.
 At quum scelestos esse plurimos juvet,
 (Tanta est voluptas criminum)
 Decora fontes præferunt cognomina,
 Et umbra virtutis placet.
 Ut sæpe solidum, ligna quæ tegit, levis
 Mentitur aurum bractea.
 His artibus si accedat orator catus,
 Permutat atris candida.
 At Cethegos innocentes vivere,
 Et Patriæ amantissimos,
 Apicioq; quicquid invidi fremant,
 Frugaliorem neminem.
 Clamat, minatur, obsecrat, jurat, monet,
 Blanditur, increpat, furit.
 Si fortè defint verba, rem lacrymis agit,
 Gestuq; fletus adjuvat.
 Percussus interim, ut solet vento mare,
 Circum popellus fluctuat;
 Tollitq; vocem, et plaudit oranti manu,
 Gaudetq; stultus decipi.

Minus diferti robur apparet viri
Ni causa perditissima est.
Nam si vocetur ad tribunal Curius, aut
Fabricius, aut ficcus Cato,
Quis tunc figuris usus aut coloribus?
Patronus esto quilibet.
At si reperto lis eget mendacio
Summus petendus artifex.
Tunc singularem fabricet calumniam
Demosthenes vel Tullius.

ODE TRIGESIMA SECUNDA.

AD PHILLIPUM SECUNDUM HISPANIÆ REGEM.

PHILLIPPE magne, quid moraris amplius
Pœnas ab Afris fumere,
Ibera namque pervagantur æquora
Tuis molesti civibus?
Id otiosa te rogat Valentia
Hispani ocellus littoris.
Idem precatur et vetusta Tarraco
Princeps Iberarum urbium.
Omnisq; tellus à Pyrenæo jugo
Usquè ad columnas Herculis.
Ad ipsa, ad ipsa (proh nefas!) suburbia
Venisse Mauros vidimus:

Locata

Locata castra propter amnis ostia;
 Naves abactas flumine.
 Reor fuisse vel decem, vel undecim,
 Omnes onustas mercibus.
 Non hoc adorta classis Othomanica,
 Sed parva prædonum manus.
 Quid hoc? quotannis barbaris latronibus
 Plus, quàm Philippo pendimus.

ODE TRIGESIMA TERTIA.

HISPANORUM CALAMITATES DEPLORAT.

HISPANE miles, cujus ira numinis
 Tuam repressit dexteram?
 At què nefando Romam adortus impetu
 Hoc inquinasti sæculum
 Non purpuratos ordo texit Principes,
 Non infulatos Flamines,
 Summumq; mundi (proh nefas) antistitem
 Nostro retentum carcere
 Flevere Gentes: tam ferox immanitas
 Nos fecit invisos Deo.
 Olim triremes et duces et copias
 Haufit procellosum mare;
 Quid nuper? Urbis Algerensis Regulus
 Curvis minaces ungulis

Sprevit Leones, bisq; victor impetus

Hispaniarum contudit.

Nunc ille felix et potens exercitus

Tantis superstes cladibus

Malè ominatam navigavit Africam

Nunquam reversurus domum.

Deprensus inter Syrtium voragines

Turcas cruentavit manus.

Pascuntur alacres insepulta corpora

Aves et hostiles canes.

Io triumphè concinentes Barbari

Altam petunt Byzantion.

Dux inter arma militum acclamantium

Sellâ triumphali sedens

Hispana ducit ante currus agmina

Vinctis retrorsum brachiis ;

Regiq; Turco pollicetur insolens

Parem quotannis gloriam.

O Rex Deorum, ne tuorum amentias

Ultra recordari velis :

Fac ut Philippus mittat impiissimos

Inhospitale sub Chaos.

ODE TRIGESIMA QUARTA.

IN PALMIRENIUM GRAMMATICUM.

MISELLUS ille qui vacat poeticæ
(Ut multa gens mortalium)

Audetq; foccum vel cothurnum tangere

Ignarus artis muficæ,

Scribit, probatq; quicquid a stylo cadit,

Vix vix lituræ displicent.

Labore functus, et dolosâ scenicam

Spe pollicente gloriam,

Ambit senatum, currit ad collegia,

Invitat omnes ordines.

Theatra deindè cernit infrequentia,

Rarum in coronâ nobilem ;

Claros honore vel scientiâ viros

Manu recenset unicâ.

Exit triformis quadriformis fabula

Linguisq; diversis rudens.

Auditor omnis spectat alter alterum,

Et unde sit monstrum rogant.

Magis magisq; rumpitur silentium,

S Hic clamat, ille sibilat.

quis modestus interest spectaculo

Aut dormit, aut præsens abest.

At quum perorat histrio novissimus

Et dicit optatum vale,

Placere demùm ineptus autor incipit
 Auditq; inauditum probè.
 Hæc ut loquutus verba Palmirenius,
 Poeta jam non ampliùs,
 Omnes recondit scriniis ineptias,
 Mox in theatrum protulit.

ODE TRIGESIMA QUINTA.

PARAPHRASIS PSALMI 82.

FORMIDARE Deum discite, iudices,
 Qui magnis procerum cætibus interest,
 Et suffragia regum
 Pendit consilantium,
 Secretusq; foro præfidet arbiter.
 Quo tandem nocuos sine fovebitis
 Auctores scelerum, nec
 Cedet gratia legibus?
 Quisve iniustitiæ stat pudor aut modus
 Venales animæ? Dicite, cernitis
 Ut vos præda superbi
 Actoris vocet orbitas,
 Et simplex pueri fallere nescii
 Ætas, fraudibus obnoxia divitum
 Nullo vindice? Tandem
 Pupillis et egentibus

Gratis

Gratis jura date, et pauperis exteri
Causam justifico solvite calculo.

Quin illum sine labe

Fortunâ tenui gregem

Crudeli dominorum eripitis jugo.

Sed furdus canimus. Quippe animos tenet

Alta inscitia legum

Et focordia pertinax

Defendit triplici pectora nubilo.

At res intereâ publica consili

Expers præcipitat dùm

Compages Patriæ labat.

Sic est: vos fateor gloria nobilis

Terrarum dominos evehit ad Deos,

Heroesq; supremi

Auditis soboles poli

Rectoris: veniet mors tamen, ultima

Rerum meta, pari lege necessitas

Plebem deprimit imam

Et regum pueros, sua

Nec servat tumidos purpura principes.

At tu, magne Deus, tu potius veni

Judex, et tibi dictas

Gentes imperio preme.

ODE TRIGESIMA SEXTA.

JUDÆORUM GENTEM NULLIS MIRACULIS SER-
VARI POSSE.

OCCIDIT partis spoliata regnis
Ifaci proles, vacuisq; mærens
Urbibus sævo miseranda subdit

Colla tyranno.

Occidit per tot, Pharaone merso,
Monstra servatus populus, rubentis
Cujus ad nutum pelagi repressum

Constitit æquor.

Vidit insueto tremefacta Tethys
Calle siccatas peditem per undas
Currere, hinc atque hinc metuente jungi

Gurgite cinctum.

Inde flammata per inhospitales
Nube deserti sitientis oras
Ductus infestos retudit secundis

Viribus hostes.

Roscidus vastis alimenta nimbus
Depluit campis, facilisq; captu
Sponte se vulgi dapibus ministrat

Lapsa cothurnix.

Fonte dein largo salientis haustum
Cominùs lymphæ laticesq; puros
Præbuit rupes levitèr potenti

Cæsa flagello.

Quin

Quin et armatas Arabum catervas
 Stirpis ingressum profugæ morantes
 Non minax ferro volucrisve fæxi

Turbine Moses

Fudit, at solâ prece, dum reducto
 Colle prospectans acies, in altum
 Hinc graves atque hinc subeunte palmas

Fratre tetendit.

Audiit longè, tremuitq; sacræ
 Gentis incursum Chananæa tellus,
 Impios tandem luitura fuso

Sanguine ritus.

Arma nequicquam nitidoq; contrâ
 Ære florentes acuit catervas,
 Vasta nil moles juvat, aut hiantes

Undique fossæ.

Quippe promissas simul atque scisso
 Amne Jordanis tetigere ripas
 Protinus turres Jerichontis altas

Ariete nullo

Sed tubæ rauco lituiq; cantu
 Egit in terram præeuntis Arcæ
 Pompa, septeno revoluta circum

Mænia gressu.

Proh nefas! tanti modò non redemptum
 Concidit latè genus. Heu quid istud
 Profuit jactasse decus supremâ

Clade ruenti.

ODE TRIGESIMA SEPTIMA.

IN LAUDEM LYRICORUM POETARUM.

PHŒBE, fraterno decorate plectro,

Auræ si te, pater, annuente

Contigit cuiquam citharæ canoras

Tangere chordas;

Hunc ut insigni referam Camænâ

Ipse majores solito ministra

Tu mihi vires, meritaſq; vatium

Suggere laudes.

Primus immites hominum recentûm

Leniit mores, animoſq; dulcem

Ad Lyræ finxit sonitum paternæ

Thacius Orpheus.

Ille dum charæ lacrymofa mæret

Conjugis fata, et nemus omne luſtu

Implet, ac Divos nimiûm ſeveros

Culpat, et aſtra,

Siqua frondofa juga cingit Hæmi

Edidit triftes gemebunda queſtus

Arbor, et ſævo domitus dolore

Conſtitit Hebrus.

Pavit errantes lupus inter agnos

Immemor priſcæ feritatis, atque

Junxit inconcuſſa latus cubanti

Cerva Leoni.

Te

Te quoque æterno genitum Parente

Te canam Divâ genetrice natum

Te, Line, insignem teretes ferire

Pollice chordas.

Nec minus lauro citharâq; Phœbi

Concinam clarum, fide qui potenti

Jussit ad Thebas animata cantu

Currere saxa.

Lesbium nec conticuisse civem

Dicar, et mutis etiam probatum

Piscibus carmen medias ut inter

Luferit undas.

Nostra Dirçæum neque præteribit

Musa scandentem super astra cygnum;

Nec senem flores super et sub arctâ

Vite bibentem.

Prælii post hos priùs, inclytiq;

Martis Alcæum referam magistrum,

An puellares memorare doctam

Lesbida curas?

Te quibus tollam Venusine vates

Laudibus, si par tibi vel secundus

Non fuit quisquam, fidicen latinæ

Maxime Musæ?

Sive te celsâ levat aura pennâ

Seu per umbrosos thymâ carpis agros

Te latens vulgum decor, utilisq;

Gratia cingit.

Te

Te mihi si non datur æmulari
 Ponè inæquali tamen, ut licebit,
 Insequar gressu, et levioze quæram

Carmina plectro.

ODE TRIGESIMA OCTAVA.

AD APOLLINEM.

NON te supino, Phœbe, silentio
 Transire tutum est; te citharæ ducem

Qui vocis inflexus novenæ
 Pierio moderaris antro.

Oh grande mundi præsidium! oh salus!

Quacunque sacras oceano redux

Auriga tu torques habenas

Missilibus procul ista flammis

Caliginosæ noctis inania

Portenta cedunt; diffugiunt metu

Manes, et umbrarum catervæ,

Fœda modis simulacra miris.

Blandum excitatæ tunc reparant melos

Silvis volucres; tunc stabulis agunt

Armenta Pastores, et aptas

Cantibus expediunt cicutas.

Tu

Tu monstra victor conficis aureo
 Timendus arcu ; terrigenam tuis
 Pithona prostratum sagittis
 Castalii cecinere colles.

Quà rupe jam securus ab arduâ
 Ventura longè sæcula prospicis
 Divinus Augur, gentibusq;
 Fata canis subeuntis ævi.

Te sensit olim perfida Tantalus
 Ultorem in ipso marmore perpetes
 Testata pœnas, flet sub alto
 Monte filex, Sipylumq; terret.

Flevère torvi funera Marfyæ
 Tristes Celænæ, qui dominam chelyn
 Speravit, æternosq; cantus
 Flumineis superare cannis.

Tu carminum Rex, tu citharæ potens !
 Quum plectra doctâ sollicitas manu
 Suprema mulcentur Deorum
 Concilia emodulante chordâ.

Fulmen solutis armiger unguibus
 Remittit ales ; tela cadunt Jovi,
 Cessura non æquè Sabæis
 Ignibus, aut pecudum cruori.

Doctis medentûm tu quoq; cætibus
 Mentem dedisti, te quibus auspice
 Arcana natura reducto
 Ante oculos patuere velo.

Ufi magistro non alio sciunt
Iidem potentum vi medicaminum
Tardare festinata mortis
Spicula perpetuumq; somnum.
Felix amico lumine quem vides !
Non durus illum militiæ labor
Non fulgor armorum juvabit,
Partaq; funeribus tropæa ;
Non spes avaras institor horridis
Credet procellis ; non rabiem fori
Spumabit ; aut sumet secures
Arbitrio popularis auræ.
Ducente sed te scandere gestiet
Calcata sacris culmina vatibus,
Visetq; inaccessos profanis
Altior invidiâ recessus.

EPIGRAMMATA,
ET ALIA.

I.

OMNE Epigramma fit instar apis; fit aculeus
illi,
Sint sua mella, fit et corporis exigui.

2.

AD POETAM CONSILIUM.

SI non ingenii satis est ut carmina condas,
Carmine ut abstineas sat rationis habe.

3.

AD FLACCUM, RHETOREM.

QUIS neget orando populum te, Flacce, movere,
Orantem quandò concio tota fugit?

H

4. AD

4.

AD AULUM, ASTROLOGUM.

INQUIRIS cœlo quid agat Venus, Aule, do-
miq;
Intercè nescis quid paret illa tuæ.

5.

AD MATHONEM.

UT mandem victura meis tua nomina chartis
Dicis amicitiam te, Matho, velle meam;
Et tibi semper in ore duces quos Graius Homerus,
Quos noster Latia vexit in astra tubâ.
Dumq; ego sum tanti te Judice, venit ab horto
Cum donis olitor bisve semelve tuus.
Scilicet æterni pretium mihi grande daturus
Nominis, et fidæ pignus amicitia.
Oh Matho, quàm felix et amico et vate reperto es!
Quàm felix horto muneribusq; tuis,
Si quod Dis genitis vix tot peperere labores
Id tibi lactuæ prototomiq; dabunt.

6.

AD QUINTUM.

NUDUS inopsq; tuas si quis pulsaverit ædes,

Quinte, stipem misero qua ratione negas?
Mendicare stipem prohibet lex Anglica dicis:
Esto, tamen miseris lex dare nulla vetat.

7.

AD LABIENUM.

DIVES es, agnosco, Labiene; ex paupere dives:
Imò ex pauperibus dives es innumeris,

8.

IN HYLUM, CONCIONATOREM.

QUI dormire paras nocturna silentia noli

Quærere, vel strepitum prætereuntis aquæ.
Nec molli te crede toro, nec membra fatiga,

Nec dape, nec sumpto lumina conde mero.
Ut sopor obrepat non expugnabilis, audi,
Dum coram populo rhetoricatur, Hylum.

9.

AD CÆCILIANUM.

NIL famulo credis, nil fratribus, atq; parenti;
Ignorat curas ipsa marita tuas.
Quid facis, infelix? multi docuere fidelem
Fallere, dum falli, Cæciliane, timent.

10.

IN VARUM.

TRAXERAT in seram Varus convivia noctem,
Et mane officium, sed benè potus, adit.
Ut voluit sanctâ de sobrietate profari
Continuò ructus edidit, et tacuit.

11.

AD POSTHUMUM.

POSTHUME, te juris vehemens, ais, incitat
ardor,
Sed terrent aditus difficilesq; viæ.
Non, quia difficile est, non audes, Posthume, niti,
Sed quia non audes, Posthume, difficile est.

12.

IN MACRUM.

FLET Macer extincti sequitur dum funera fratris.
Tam pius est? inquis. Flet superesse duos.

13.

IN ASINOS BALAAMI ET CHRISTI VECTORES.

ILLE suum didicit quondam objurgare magis-
trum,

Et quid nī discas tu celebrare tuum?

Mirum non minū est te jam potuisse tacere

Illum quā fuerat tum potuisse loqui.

14.

AD THOMAM APOSTOLUM.

SI tibi, nī rebus fuerit firmata videndis,

Non erit ulla fides, non erit ulla fides.

15.

IN CHRISTI NATIVITATEM.

TE nato nova stella nitet: res mira relatu
Sydereas orto sole venire faces.

16.

IN IDEM ARGUMENTUM.

PARCITE jam bobus, teneras neq; ferte bi-
dentes;
Quem dedit, hunc agnum vult Deus ipse dari.

17.

DE JUDA PRODITORE.

JUDAS, Christe, tui fuerit defensor ovilis:
Quum se suspendit sustulit ille lupum.

18. IN

18.

IN QUENDAM THEOLOGUM.

QUÆSTIO te nunc hæc, nunc quæstio detinet
illa:

In Cælum aspiras? plus age, quære minus.

19.

AD SACERDOTES.

IMO pectore cogitate, Fratres,
Vestram, Paulus ait, vocationem.
Respondete mihi, rogo, parumpèr
Vos qui in vertice crinibus coronam
Abrafis geritis, licetne poni
Vobis fercula, quæ gravant ferentes?
Nunquid pectinibus comas eburnis
In multos decet annulos revolvi,
Auratoq; latus ⁷¹dolore cingi?
Num de frigoribus manus, vel æstu
Defendi, niveam levemq; circum
Ducto pelliculam nigro corymbo?
Et telas Phrygio decore pictas
Ferri vestibus hinc et hinc apertis

H 4

A collo

A collo ad medium, ampliùsve, pectus?
 Aut zonas, quibus excitentur ad vos
 Spectandos pueri et senes? Quis aedes
 (Proh crimen) veniam sacras emendi
 Vendendiq; dabit? timete magnum
 Ultorem scelerum; nec hunc reflecti
 Votis fidite quùm nimis nimisq;
 Mensuram vitii videt repletam

20.

AD CLERICOS ROMANENSES.

FÆDERA condemnant vestri socialia libri,
 Mirus in his spirat virginitatis amor.
 Illos nemo leget thalami quin damnet honores,
 Perpetuâq; velit virginitate frui.
 Ipsos præcipuè, qui vos genuere, parentes
 Hoc movet; hos sobolem progenuisse pudet.

21.

IN MARTINUM LUTHERUM.

CANTEMUS sacri facta admiranda Lutheri,
 Sed numero in tanto quæ quibus anteferam?
 Uxores

Uxores voluit communes omnibus esse :
Quam pulchre totum tollit adulterium !
Se jactat cœlo demissum ut destruat aras ;
Quis sic implevit munus Apostolicum ?
Qui nova prædixit mundo sacra, moxq; sacerdos
Uxorem duxit, nonne Propheta fuit ?
Dixit Evangelium, non veni mittere pacem ;
Hic turbat populos : Oh vir evangelicus !
Oh hominem sanctum, qui ne vestigia Christi
Linqueret infernam venit ad usque domum !
Hoc tantum est intèr, sedet æternùmq; sedebit
Illic Lutherus, Christus ad astra redit.

22.

AD EUNDEM MARTINUM LUTHERUM.

INGENIUM, Martine, tuum laudare necesse
est,
Imperium ex humili quo tibi sorte paras.
Non tamen exemplo celebri, Martine, carebas ;
Conflavit tantas sic Mahumetus opes.
Illius illecebris Arabum gens barbara capta est,
Gens Germanorum barbara capta tuis.

23.

DE SANCTO QUODAM JUDICE.

STABAT citantis ad tribunal judicis
Gravemq; sancto præfuli mulctam dabat
Pro concubinis grex sacerdotum suis.
Quos inter ut se diceret quidam diù
Habuisse nullam ' protinus, si non habes,
Habere cura,' Præful indignans ait,
Haud ære sic fraudabitur judex suo.

24.

AD OLLUM ADVOCATUM.

QUAMVIS illa mihi forensis esset
Pridem perfidia usq; et usq; nota,
Nec donis ego nec pecuniarum
Peperci cumulo ut mihi innocenti
Præsto judicis ad tribunal esses.
At tu muneribus meis receptis
Me, nec id semel, Ole, prodidisti.
Sanè es integer et bonus patronus
Spem qui fallere non velis clientis.

25.

DE QUODAM JUDICE.

INGENIO insignis, precibusq; invictus et auro
Juridicus, formæ flectitur illecebris;
A te non sat erat Junonem et Pallada victas
Ipsam quin superes, Cypria, nunc Themidem?

26.

IN ELIZABETHAM, ANGLIÆ REGINAM.

QUANDO suum ornari diademate jussit Eliza
Exosum monachis Pontificiq; caput,
Debita mitrati detreçant munia patres
Qui Romæ patriam posthabuere suam.
Omen, Eliza tibi quam faustum! scepra tueris
Non data Papali, non adimenda, manu.

27.

IN OBITUM MOLERII.

PLAUDEBAT, Moleri, tibi plenis aula the-
atris,
Nunc eadem mærens post tua fata gemit.
Si risum nobis movisses parcius olim
Parcius heu lacrymis tingeret ora dolor.

28.

IN CATHARINAM, GALLIÆ REGINAM.

SPARGERET audaces quum tristis in æthere
crines
Venturique daret signa cometa mali,
Ecce, suæ Regina timens malè conscia vitæ
Credidit invisum poscere fata caput.
Quid, Regina, times? namque hæc mala si qua mi-
natur
Longa timenda tua est, non tibi vita brevis.

29.

IN BRUTUM.

BRUTUS apud Gallos Germanica carmina tor-
quet,

Germanosq; inter Gallica verba vomit.
Gallia nec scit eam, nec eam Germania linguam,
Sic apud hos et eos esse poeta potest.

30.

FORMOSUS IOLAS.

QUUM lymphis nudum se credere vellet Iolas
Effigiem fonti vidit inesse suam.
Nec sese agnoscens, comites, accurrite, dixit,
Depositis alis, ecce, Cupido natat.

31.

VITA HOMINUM.

EST equidem vita ingenuè si vera fatemur
Splendida; sed vitro, non adamante nitet.

32. AD

32.

AD PHILIPPUM SECUNDUM, HISPANIÆ REGEM.

VICIT Alexander Persas, sed constitit illic,
Vix Indum vidit filius ille Jovis.
Roma, caput mundi, fertur vicisse Britannos,
Nex plus progressa est Cæsariana manus.
Latius ambobus mittis tua signa, Phillippe,
Virtuti regio est invia nulla tuæ.
Sol cadat aut surgat semper tua regna pererrat,
Magna minorve dies per tua sceptrā venit.
Ut sit in orbe locus metas ubi figere possis
Terra suos fines augeat, unda suos.

33.

AD EVUNDUM REGEM.

NONA dies agitur postquam tua classis in alto est,
Nec tua, Carolide, vela videmus adhuc.
Quæ, rogo, te reducem tardat mora? nunquid in
undis
Candida amatorem Tethyos ora tenent?
Num tibi Neptunus ponto spectacula præbet
Ostentans vasti squamea monstra freti?
Quicquid id est abrumpe moras: ni protinus adfis
Transcribent populi tecta laresq; mari.

34.

DE TEMPLO D. LAURENTII IN HISPANIA.

QUID hoc? Trophæum. Cui sacrum? Laurentio.

Quid majus? autor. Quis, precor? Rex maximus.

Quis hic? Philippus. Quis Philippus? Austriæ.

Quotus? secundus. Quis domo? augustissimus.

Quæ causa? vicit. Quos? virum fortissimos.

Quos quæso? Gallos. Quas ad arces? Quintini.

Quo Marte? iusto. Quo peric'lo? maximo.

Quo mense? sexto. Quo die? Laurentii.

35.

IN NEUTONUM EX ANGLICO.

NATURAM abdiderat densis Nox atra tenebris;
Sis, Neutone, Deus dixit, et orta dies.

36.

IN DAPHNEM.

COMPLEXUS virides frondosæ virginis artus
‘ Sic quoq; mutatâ, dixit Apollo, fruar.’
Utq; novas labris baccas tentavit, ‘ eandem
Hei mihi ! servat adhuc, inquit, amaritiem.’

37.

AD ANOLBEM.

NUPER vulgato cautum est diplomate libros
Ne quis, te præter, vendat, Anolbe, tuos.
Quo vendi prohibentur habes diploma : quid inde ?
Nunc opus est alio quo jubeantur emi.

38.

AD PONTILIANUM.

UXORIS fordes nullius obesse maritis
Uxori dicis, Pontiliane, tuæ.
In te, crede mihi, siquid peccaverit uxor
Acceptum referes, Pontiliane, tibi.

39. IN

39.

IN SEMPRONIUM.

NIL præter restem tabulis donâsse supremis
Sempronio prudens dicitur, Aule, pater.
Sempronius patris (fieri quis posse putaret)
De nece sollicitus definit esse fui.

40.

IN HARLEIUM, URBIS PRÆTOREM.

HARLEIE, cur sic aureis monilibus,
Inepte, collum circuis?
Hoc est fateri crimen, hoc palàm tibi est
Laqueum ominari debitum.

41.

IN FANNIUM.

UT primùm decimâ surrexit Fannius horâ
Assa datur perdix, tessera, vina, Venus.
Mox satur in strato recubans, da, Jupiter, inquit,
Fortitè ut vitæ tot mala ferre queam.

I

42. AD

42.

AD IOLAM, FABRUM.

ET faber et claudus formosam ducis, Iola,
Marti catenas præpara.

43.

AD ARISTIPPUM, AURUM ABJICIENTEM.

NIL opus ut perdas auri, stultissime, munus.
Illud perdiderat qui tibi cunque dedit.

44.

AD PONTICUM.

PROSPERA te fecit fortuna salusq; superbum:
Quum fueris æger, Pontice, fanus eris.

45. AD

45.

AD CLIENTEM.

MIRARIS clausæ quod sint tibi iudicis aures
Quum tua iudicibus non sit aperta manus ?

46.

AD MULIEREM PULCHRAM, SED INSTABILEM.

TE Rex astrorum decorat, Regina gubernat;
In vultu sol, in pectore luna tuo.

47.

AD MULIERES.

PERFIDIA et levitas sunt vestri infamia sexûs :
Non facit hæc mulier sed muliebre genus.

48.

AD DELIAM.

AUREA cæsariem, liquidaq; argentea voce
Delia, cur duro ferrea corde riges?

49.

DEMOCRITI EPITAPHIUM, EX GRÆCO.

ACCIPE Democritum, Pluto, precor, una fit
ut quæ
Tot flentes inter rideat umbra tibi.

50.

IN BIBULUM.

FEBRE laborabat Bibulus, medicosq; videbat.
De propulsandâ curam agitare fiti.
Vos ait, infestam, medici, de corpore febrim
Propulsate, fitim quid fuget ipse scio.

51. AD

51.

RUFUS GRAMMATICUS.

UNA dies esset scribendum, Rufus, an unus,
Anceps dum dubitat, perditur una dies.

52.

AD MONACHOS.

QUARE capillos cæditis, fraterculi?
Ne spontè, credo, defluant.

53.

AD SODALES.

NOSTRÆ cara cohors sodalitatis,
Dum pollet latus, integræq; vires,
Vestris ludite quisq; cum puellis.
Nobis non licet esse tam beatis,
Queis febris malè contumacis æstus
Indixit Veneris vacationes.

I 3

54.

54.

EX GRÆCO.

UXORE ductâ nemo non vivit miser.
Fatëntur omnes, et gemunt: ducunt tamen.

55.

IN MARCUM.

CIBO repletus, Marce, jejunè tamen,
Potusq; scribis aridè.

56.

NUMERO DEUS IMPARE GAUDET.

LÆTATUR Pluto fidi canis ore trilingui,
Neptuni gaudet dextra tridente suo.
Jupiter hoc, unum hoc, præsertim ante omnia
jactat,
Junonem linguas non habuisse duas.

57. IN

57.

IN PAULUM.

JAMDUDUM fractam Paulus sarcire fenestram
Et lapsas ausus restituisse fores,
' Proh ! quanti constat ; quàm res est ardua ! ' clamat,
' Cujusvis non est ædificare viri.'

58.

AD RUFAM.

RUFA, tibi sterilem manibus quum tangeret alvum
Dæmonis auxilio quæ malè fidit anus,
Non tenuit risum tenerorum mater amorum
Et roseo tales fudit ab ore sonos.
' Si tulit amplexus frustrà tot Rufa viriles
Arida quid vetulæ proderit ista manus ?'

59.

AURI POTESTAS.

JUPITER, ut perhibent, quondam mutatus in
aurum est.

Nunc quoq; nescio quid numinis illud habet.

60.

NE SOLLICITI ESTOTE IN CRASTINUM.

SOLLICITE nimis incertos horrescere casus

Quid juvat, et tristes anticipare dies?

Si mala non venient jam nos metus urit inanis :

Sin venient aliud fit metus ipse malum.

61.

AD LATRONEM.

EXCLAMAS, latro, si furti causa rogetur,

‘ Nil erat in loculis, ergò neceffè fuit.’

At ne præ nimio doleas si de cruce pendas ;

Causa tibi in promptu est, nempè neceffè fuit.

62. EX

62.

EX GRÆCO.

QUÆRENS edaci corpori vagus cibum
Claudum ferebat cæcus, illi fænerans
Pedes, ab illo fæneratus lumina.
Quid non egestas dura mortales docet ?

63.

EX GRÆCO.

TE servat crepitus fugiendi libera detur
Si via, te perdit si retinere velis.
Si crepitus servare potest et perdere, nunquid
Terrificis crepitus regibus æqua facit ?

64.

AD CRISPINUM

CALVUS es, et juvenis: laudo, Crispine, ca-
pillos
Tam cito qui fatuum deseruere caput.

65. IN

65.

IN AMOREM.

LIBERTAS, carcer ; pax, pugna ; dolenda voluptas ;
Spes, metus est ; fel, mel ; seria, ludus amor.

66.

AD MARTIANUM.

NIL immundius est tuis libellis,
Nil obscœnius impudiciusq ;
Et vis te tamen ut putemus esse,
Numâ Fabricioq ; sanctiorem !
Hæc sententia, Martiane, nostra est.
Quisquis versibus exprimit Catullum
Rarò moribus exprimit Catonem.

67.

IN COTTAM.

LAUDES ubique Cotta deterit meas
Meumq ; nomen dente rodit livido.

Amicus

Amicus interim esse mihi credi cupit,
 Nec illa studio facere se jurat malo,
 Mores sed emendare quod velit meos,
 Et charitatis genere se excusans novo
 Bonam ex sinistrâ struere mihi famam studet.
 Amice Cotta, pro voluntate optimâ
 Grates habemus, quas mereris, maximas.
 Amare tanto si tamen damno soles
 Mercede quâvis odia mercarer tua.

68.

LIBRORUM COMMODA.

PELIX, qui studio librisq; gaudet,
 Quorum colloquio domi fruatur,
 Quos quantum placet audiat docentes,
 Et quos, tædia si ferant, volentes
 Volens abjiciat: suos ut ille
 Dies lætus aget! loquacitatis
 Securus nimix, minusq; nunquam
 Solus, quàm sibi quum relictus uni.

INSCRIPTIO BIBLIOTHECÆ.

QUISQUIS dispositos in hoc recessu
 Libros aspicias, et simul libellos,
 Illos terrigenæ pares Giganti,
 Pygmæis alios minutiores,
 Rerum ne malus æstimator harum
 Minoris pretii libros minores
 Omnino facias, magisq; magnos
 Credas iudicibus placere doctis.
 Parvo sæpe solet latere libro
 Scriptor maximus, inq; grandiore
 Scriptores minimi tumere formam.
 Raro conveniunt amore magni
 Moles codicis ingeniq; magni.

IN SEVERUM.

SCRIPSISTI egregium, Severe, librum,
 Quo contemnere gloriam docemur.
 Quæ si vile quid est putanda nobis
 Quare tu minio tuum rubenti
 Summo margine nomen annotasti?

71.

AD PAULUM.

DAS mihi lactucas, centum sed mutua poscis;
Define; lactucas, Paule, minoris emo,

72.

AD PHYLLIDA.

PHYLLI, sacrum faciens adolebas thura Dianæ;
Ast ego suspirans sic tibi thura dabam;
Me castigabas oculis tu sæpe, sed, oro,
Qui videt archetypum cur simulchra colat?

73.

AD LUCIAM.

Frigidius nihil est filice, et nil durius, illa
Semina flammæ sed tamen intus habet.
Frigidula et dura es, tamen hinc mihi, Lucia, spes est
Scintillas an quot corde latere tuo.

74.

AD PHILEN.

QUUM nobis statuas et omne marmor
 Legârit genitor tuus, putamus
 Te nobis pariter, Phile, relictam.
 Verbis tu quoq; contineris istis
 Nam te durities rigorq; fecit
 Plusquam marmoream; nifiq; firmam
 Quâ nos sustineas, Phile, ruentes
 Ex hoc marmore feceris columnam,
 Quo nos excipias, Phile, peremptos
 Illo marmore construas sepulchrum.

75.

AD AMICAM.

CARMINIBUS donisq; mihi precibusq; petita
 es,
 Quod peto crudelis tu tamen usque negas.
 Quid manet ulteriùs fugiam nisi? forte petenti
 Quod renuis, merces id fugientis erit.

75. AMO-

76.

AMORIS POTESTAS.

QUID mirum expertes fieri rationis amantes
Si pecudes, ut ament, non pudet esse Deos ?

77.

AD CAMILLUM.

TERGENDIS natibus tuum libellum
Aptum dixerat optimus Poeta,
Blanditus tibi, credo, tunc poeta ;
Nam nullus natibus suis, Camille,
Dignum judicat hunc tuum libellum
Incultum, rigidum, parùm pudicum,
Atq; ipsis natibus magis lutosum.
Quarè tergere podicem volentem
Chartas ut fugiat tuas monemus
Nî vult surgere fœdiore culo.

78. A D

78.

AD EUNDEM.

ANGUSTAS quereris tumere fauces
 Et multâ simûl incalere flammâ.
 Non hic consilium meum negabo.
 Nudis vescitor ossibus, deinde
 Quæ cras sicca ~~ca~~caveris vorato.
 Averfariis, et execrariis? Imo
 Præsens auxilium libens capeffe.
 Nam, doctus velut asserit Galenus,
 Inter præcipuas solet medelas
 Hunc fanare canina merda morbum.

79.

AD EUNDEM.

DOCTA pulchrius eruditione
 Quàm dirâ maledictione tecum
 Certarem, idq; mihi magis placeret,
 Hanc nî materiem prior dedisses.
 Extrâ ipsum thema disputare non est
 (Ut nosti dialecticus) decorum.

80. AD

80.

AD PAULUM.

EXCUBIAS quid agis circum tua tecta perennes,
Non exorandas stans vigil ante fores?
Scilicet uxoris meliùs sic, Paule, venustæ
Servari dubiam credis, inepte, fidem.
Visq; idèd felix et fortunatus haberi,
Cui conjux casta est incolumisq; torus.
Oh stultum! summas merita est quo iudice laudes
Dispositis virtus undique-tuta seris.
Si, nisi quam vestes et ferrea claustra coercent
Fœmina nulla proba est, fœmina nulla proba est.

81.

AD LEONORAM.

ECQUID sis formosa, rogas, Leonora, frequenter,
Nec nisi jurato vis adhibere fidem.
Sic mihi nunquam Helene, sic nunquam Leda sit
uxor
Ut nec par Helene, nec tibi Leda fuit.
Dî simùl Heroesq; has, sed patientèr, amarunt,
Verùm quisquis amat te, Leonora, furit.

K

82. A D

AD MERETRICEM QUANDAM.

LENA tibi est genitrix, tu matris filia pellex,
Et tua suscipiet filia matris onus.
Exulat extremos tibi vir depulsus ad Indos,
Proq; viro lixas diligis atq; coquos.
Cumq; tibi fratrem prudens natura negasset
In monachis fratrum tu quoq; nomen amas.
Quàm benè quòd primis pater est tibi mortuus annis
Ne natæ plus jam quàm pater ille foret.

AD MULIERES.

PERFIDIA et levitas sunt vestri infamia sexûs ;
Non facit hæc mulier sed muliebre genus.

REN. RAPINI EPITAPHIUM.

OCCIDIT heu ! longâ confectus tabe Rapinus,
Ille decus sacri deliciæq; chori.

Letati

Letali macie pallentem et corpore fracto
Durare in senium quis potuisse putet?
Crediderim flexam cantus dulcedine mortem
Spontè diù fœvas abstinuisse manus,
Da flores tumulo; ne defint ipse per hortos
Æternùm jussit luxuriare suos.

85.

ALIUD.

ELYSIOS ah quid lucos, Rapine, petisti?
Felicisne legas ut nova ferta loci?
Fallit te incautum spes credula; non tot amœnos
Elysius flores quot tuus hortus habet.

86.

IN J. NICII ERYTHÆI PINACOTHECAM.

QUI doctos rudibus, fatuos sapientibus æquat
Clarorumne refert iconas ille virum?
Fallor, an ipse locum claros sibi Nicius inter,
Quâ dedit indignis, hâc ratione petat.

K 2

87. 1 N

87.

IN ANAGRAMMATISTAM.

QUUM sapere nolis, nec queas licèt velis,
Minùs operosè desipere poteras tamèn.

88.

IN ANAGRAMMATISTAS.

QUISQUIS litterulas modò hùc, modò illùc
Invitas trahit, atq; separatas
Jungit, computat, abjicit, resumit
Ut gignant anagramma copulatæ,
Hunc nemo neget esse litteratum.

89.

dictum SENECAE.

VOX hominis clamore vacet, risufq; cachinnò.

90.

EX GRÆCO.

UTERE divitiis tanquam moriturus, et idem
Tanquam victurus congere parcos opes.
Est animi virtus forti moderantis utrique
Scire suis opibus parcere, scire frui.

91.

IN EPIGRAMMATICOS.

NOS, quoties nihil est quod agamus, carpere
pravos
Aggredimur mores : sic quoq; nil agimus.

92.

DE QUODAM MONACHO.

HIC, quem videtis calcibus nudis virum
Tristi in cucullo pallioq; pauperis
Obambulare semper urbes, et domos
Potentiorum pervagari divites,

K 3

Ibìq;

Ibiq; nugas omnibus verbis loqui,
Mihi non videtur inter hos his vestibus
Suos nec inter sanus istis moribus.

93.

IN IMAGINEM G. PATINI, MEDICI.

HIC est Patinus, clarus Asclepi nepos,
Per quem perire non licet mortalibus.

94.

OTIUM BELLO FERNICIOSIUS.

VICTA magis nocuit quam victrix Africa Romæ;
Quæ virtus alitur Marte, quiete cadit.

95.

AD MULIERES.

NE nimium famæ, Mulier, placuisse labora;
Fama satîs laudat te tua quandò tacet.

96. IN

IN BORBONII NUGAS.

QUAS tu dixisti nugas non esse putasti:
Non dico nugas esse, sed esse puto.

IN EUCULAM MYRONIS.

HINC, si fortè boum pereat genus omne, novandæ
Exemplar superi stirpis habere queant.

AD SUPERNUM.

QUAM tanti facis, et toties circumspicis, umbra
Non indignaris quod tua serpat humi?

AD NIC. BOLÆUM, SCRIPT. VET. RECENTIBUS
PRÆFERENTEM.

PRÆ cunctis veteres probas poetas.
Tanto credere nos decet poetæ.
Sed quum vincere prisca te videmus
Tanto credere non decet poetæ.

AD FONTENELLUM, NOS ILLIS PRÆFERENTEM.

NOSTRIS cedere prisca Fontenellus
Demonstrare volens, et hîc et illic
Exquirît nova præferenda priscis.
Sed quum se nihil invenire cernit
Libros impatiens facit, probatq;
Nostri cedere prisca Fontenellus.

101.

AD THESTYLUM.

THESTYLE, nemo potest celare Cupidinis

ignes :

Tussis amor scabies sunt manifesta mala.

102.

TOLENONIS PRECES AUDITÆ.

TOLLENDÆ cupidus Toleno prolis

Longinquæ superat jugum Pyrenes

Divo porrigat ut preces Jacobo.

Alpes deinde perambulans nivosas

Petri limina visit atque Pauli.

Nec contentus adhuc maris peric'la

Contemnens Domini petit sepulchrum

Sacram perveniens ad usq; Idumen.

Quid profecerit hoc labore quæris ?

Tres natos reperit domum reversus.

SANCTUS

103.

SANCTUS FRANCISCUS.

EST Franciscanos inter lex nota sodales,
 Frater eat socio ne sine fratre foras.
 Huic gregis ipse pater parebat ritè, nec unquam
 Per fora per vicos incomitatus iit.
 Felix lege suâ, si, quam dum vita manebat
 Servavit, moriens nec violâsset adhuc.
 Verùm hunc morte obitâ pulsantem ut limina cœli
 Audiit, et solum vidit ut esse Petrus,
 Siste pedem, dixit, legumq; memento tuarum,
 Carpere quæ prohibent, nî comes adsit, iter.
 Ergo vel expecta comitem de fratribus unum,
 Æternùm superâ vel regione care.
 Hæc Petrus; ex illo gemit expectatq; tot annos
 Franciscus socium, nec tamen ullus adest.

104.

MOSES NOMOCLASTES.

SI scœlus admittat qui legem ruperit unam
 Quid de Mose putas? Ruperat ille decem.

106.

IN DECOLLATIONEM S. JOANNIS BAPTISTÆ.

LASCIVÆ imperii pars est promissa puellæ

Si moveat doctâ vel semel arte pedes.

Pollicitis majora, senex delire, dedisti,

Pars fuit imperii non nisi pacta tui.

Quod tulit unius pretium meretricula saltûs

Imperio majus quis neget esse caput ?

107.

IN IDEM ARGUMENTUM.

TALE caput saltu qui vendidit infitor uno

Ah ! pretium mercis nesciit ille suæ.

108.

AD LATRONEM IN CRUCE SERVATUM.

FELIX ! infami quamvis de stipite pendes ;

Tam brevis et facilis cui dedit astra labor.

Frangite

Frangite listores, jam ferro frangite crura,
Hoc illi nullum munere majus erit.
Oh ego quam cuperem, sic fixus in arbore, mortem
Hæc mihi si dentur præmia ferre tuam !

109.

AD JOSEPHUM.

De Herodis insidiis in somnis admonitum.

INSIDIAS vobis vafri struit ira tyranni,
Insidias somno tu monitore fugis.
Quem metuas vir sancte, quies cui detegit hostem,
Et contrà insidias excubat ipse sopor ?

110.

MOSES AQUIS COMMISSUS.

SIC fatur undis traditura filium
Quem corbe parvâ clauferat.
Si naufraganti faveat innocentix
Cœlestis aura spiritûs,
Tribuatqu; portum, nate, cymbam possides ;
Si non, feretro conderis !

III. AD

III.

AD MARITUM QUENDAM.

BIS viduata viro conjux tibi ducitur : errant
Qui credunt rebus te studuisse novis.

II2.

EPITAPHIUM IN QUENDAM.

NIL benè nil per te gestum malè ; nil tibi laudis,
Nil ignominia vitæ morve tulit.
Si tua nec cælo dementia digna, nec umbras
Accipit infantes regia Ditis, ubi es ?

II3.

AD LYGDUM.

CUR tibi cauta dedit corpus natura pusillum?
Viderat hoc ipso plus satis esse mali.

114.

IN BIBLIA SACRA.

HIC liber est in quo quærit sua dogmata quisque,
Atque in quo reperit dogmata quisque sua.

115.

IN PŒTASTRUM SACERDOTEM, PELLICIS
PANEGYRICUM.

VIRGINIS in laudes quos te scripsisse decebat,
Hos tu das Veneri pellicibusq; modos.
Sume tui pretium, vates festive, laboris,
Et cingat *Veneris* pulchra *corona* caput.

116.

IN EUNDEM LUX VENEREA LABORANTEM.

OLIM Phœbeium frustra implorantia numen
Nunc tua Mercurius vota precesq; capit.
Ille venit, totoq; celer se corpore miscet,
Ipſaq; jam præſens occupat ora Deus.

Nunc

Nunc loquere, O vates, manifesto numine plenus,
 Prodeat ablato nunc tua musa metu.
 Dextra tenet virgam, pedibus datur ala, protervos
 Sic fugias criticos quandò fugare nequis.

117.

AD ALBUM.

A te poscebam centum sestertia nuper
 Mutua, per sanctæ nomen amicitiae.
 At mihi succensens tu protinus illa negasti,
 Si credas, clamans, tot peritura tibi.
 Quid me vah ! miserum maledictis obruis Albe ?
 An non officio fat tibi deesse fuit ?
 Non doleo mihi quod nummos, vir amice, negâris ;
 Hoc doleo, quòd non leniter, Albe, negas.

118.

AD DESIDIOSUM.

NON pudet ignavo lentum torpere veterno,
 Et vivum molli te tumulare toro ?
 Carcere te blando, te dulcibus eripe vinclis,
 Et plumas humeris, quas premis, adde tuis.

119.

IN ATHEUM.

QUANQUAM cœlicolas omnes detrudis Olympo
Non tu dæmonibus tamen evacuabis avernum.

120.

IN FUSCUM.

DUM, Fusce, alloqueris manes, tumuloq; sodalis
Est imposta tuâ Nænia longa manu,
Parce precor, saxo clamare audita sub imo
Vox fuit, huc quoque nos, huc quoque persequeris?

121.

IN EJUSDEM VERSUS PRO SALUTE LYCORIDIS.

PLENAM querelis Næniam lugubribus
Legi, Lycori, quam salute pro tuâ
Fudit gemens poeta: si me consules
Alium parabis deprecatorem tibi

Apud

Apud potentis numen Æsculapii.
Qui scripsit hæc invisus est ejus patri.

122.

IN PINOTUM, MORBO COLICO LABORANTEM.

SI non efflasses animam, Pinote, perisses :
Quod mors est aliis hoc tibi vita fuit.

123.

EX GRÆCO

Seu petimus, seu non, bona Dî date ; sed mala,
vel si
Poscimus, extentâ pellite cuncta manu.

124.

THOMÆ MORI EPITAPHIUM.

MORI memento quisquis hunc tumulum vides :
Ille ille gentis tanta lux Britannicæ,

L

Charitum

Charitum voluptas, dulce musarum decus,
 Virtutis ara, terminus constantiæ,
 Hic ille Morus, ille divisus jacet,
 Iræ furentis immolatus principis.
 Pœnâ quid istâ fecerit dignum rogas?
 Age, arrige aures, ipse, quamvis mortuus
 Tibi dicit ipse; nempè quid dicit? Nihil.

125.

VOTA pius facit, in precibus quasi cuncta reponat,
 Rem gerit, in manibus sit quasi tota suis.

126.

UT felix sit opus tuum precare,
 Ut felix sit opus tuum labora :
 Ceu nil proficerent preces labora,
 Ceu nil proficeret labor precare.

127.

ORANTIS quasi non orantis inania verba
 Sic audit, quasi non audiat illa, Deus.

128.

MUNDUS palæstra est, vita certamen piis :
Prævit ipse Christus et docuit pati.
Difficilis est ad astra quæ ducit via,
Magnoq; constat vel suo cœlo frui.

129.

AD OLVM.

SIC loquere, ut profis; aut si prodesse negatur,
Delectes; id si nec potes, Ole, tace.

130.

NEMINEM CURARUM EXPERTEM VIVERE.

SEMPER sollicitus fuit Irus. Cur ? Quia pauper.
Nec tu, Cræse, minus. Cur ? Quia dives eras.

131.

IN GALLORUM PERFIDIAM.

GALLUS et Hesperiiis et Gallus notus Eois
Vix ultrà quem jam fallere possit habet.

132.

ALFREDUS OXONIENSIS ACADEMIÆ FUNDATOR,

ALFREDUS, per quam Danorum castra fefellit,
Sacravit musis Oxoniisq; lyram.

133.

IN HERMUM.

DICTION nobile cognitumq; vulgò
Circumfertur : *Amicus usque ad aras.*
Sic, et non alitèr, legunt recentum
Exemplaria, sic vetustiores
Membranæq; libriq; codicesq;.
At contrà veteres novosq;, contrà
Exemplaria, codices, libellos,
Impressosq; typis manuq; scriptos,
Legendum putat Hermus, *usque ad arcas.*

134.

DE PETRO JARDIN, QUI PARISIIS OB FURTA
SUSPENSUS EST.

MUTAVERE locum miracula : pensilis hortus
Nunc est Parisiis qui Babylone fuit.

135.

IN INDICES EXPURGATORIOS.

COMMENDARE librum si vis, ne quære pro-
bantes :

Carior hic longè, si prohibetur, erit.

136.

DE PEDICULO.

A pede quæ parvo deduxit bestia nomen

Non carmen carnem sed tamen ingreditur.

137.

IN GAURUM.

EFFUNDAS versus unâ quum luce ducentos
Forte poetastris annumerandus eras.
Eximium sed te quum jactas deinde poetam
Id quoq;, quod paulum est, incipit esse nihil,

138.

IN QUENDAM.

EXALBAS certo defrictos pulvere dentes;
Jam satis hi candent : nunc nigra corda frica,

139.

AD RUFUM.

SORS tua te dittem, naturaq; fecit avarum :
Quid tibi, Rufe, precer ? Qualis es, esse velis.
Divitiis homini nihil optem pejus avaro,
Nec quicquam diti pejus avaritia.

140.

AD PRISCUM.

ROGANTI tibi, Prisce, dives Hermus
Nummos mille negavit ; at negavit
Longè plus Procuro ; negavit unum.

141.

AD CHROMIN.

BIS tua te conjux, tu ter fecisse fateris :
Immemorem nolim sic, Chromis, esse meam.

142.

μισογamos.

MESSENIOS mortalium stultissimos
Fuisse judico : Deum clementia,
Quæ servitute liberatos pessimâ
Viros volebat, universas foeminas
Spontaneum cogebat ad suspendium.
Hi quo malignam sisterent cupidinem

Jussere nuda mortuorum corpora
 Spectanda cunctis per plateas abjici.
 Pudor furorem vicit : ille Siculus
 Prudentior Messeniis ex arbore,
 De quâ libidinosa se suspenderat
 Conjux amici, postulabat furculos,
 Hos arbitratus inferi dignissimos
 Suis in hortis, ac ubique gentium.
 Sed et Sabinos dixerim phréneticos
 Qui bella gesserint et a Quiritibus
 Raptas cruore conjuges redemerint,
 Quibus referri gratias oportuit,
 Quod peste liberaverant provinciam.
 Vir factionis institutor scepticæ
 Indifferentia qui putavit omnia
 Indifferentem non putavit conjugem.
 Et stoicæ magister indolentiæ
 Qui præditos virtute, quicquid accidat,
 Nunquam dolere vult, maritos excipit.
 Hanc esse rerum pessimarum pessimam
 Cognovit ille Belga cujus nuptias
 De more patrio petente virgine
 Quum jam securis immineret, maluit
 Patibulum preferre matrimonio,
 Et capite caruit ut careret cornibus.

143.

AD MOPSUM.

DEGENERARE putas nullas ab origine voces,
 Nec veteres longis breviâsse parentibus ortum
 Nec longâsse brevi deductum germine verbum.
 Nunquid adhuc duos odium non oderat hostes ?
 Non poterat sopire sopor ? Lucere lucerna ?
 Tum quoq; Mopse fidem fidus servabat amicus,
 Dicebatq; dicax, et lassus sede sedebat,
 Ducebantq; duces, et reges regna regebant.
 Longa brevem longamq; brevis sic syllaba gignit
 Ut magnum parvus generat, grandisq; pusillum.
 Degenerent homines tam sæpe, vocabula nunquam ?

144.

FAPISTÆ AD LUTHERANOS IN SACERDOTUM
 CONNUBIA.

NIMIS est apud nos vile matrimonium,
 Cui cælibatum scilicet præponimus :
 Et cujus usum clericis nullum damus.
 Sed dum probatis ut sacerdos perfidus
 Ternâ et quaternâ ducat uxorem vice
 Nimis est apud vos vile matrimonium.

145. IN

IN IDEM ARGUMENTUM.

UXOREM juvenis Lutheri alumnus
 Duxit, decrepitam quidèd sed amplis
 Pulchram divitiis, quid hoc, Luthere?
 An non progenies necessitasq;
 Quam tu concubitûs facis tuorum
 Causa est unica matrimoniorum?
 Uxorem sed ego intuo frequenter
 Vos non ducere; duxit iste dotem,
 Alter molliem, genus, favorem.
 Hæc an lex tua præcipit, Luthere?
 Horum, credo, velis datam esse cunctis
 Sicut concubitûs necessitatem.

 IN PALISERUM ÆDIS GRANVICENSIS NOVUM
 PRÆSIDEM.

AD Granvicensem Paliserus venerat ædem,
 Venerat, et clausas viderat esse fores.
 Impatiensq; moræ, claves, age, Janitor, inquit,
 Da mihi, quas dare te patria dîq; jubent.

Non

Non tulit has voces, imisq; remugiit undis
 Mœnia qui propter Thamefis alta fluit.
 Utq; virum subitâ raptum formidine sensit
 Sic ait, irato dum levat amne caput.
 Quid Superos trahis in partes, perjure, profanas?
 Non hæc Neptuno, non Jove dante tenes.
 Odit uterq; Deus; scis hoc benè; quæque nega-
 runt
 Dat manus hæc sceleri Sandviciana tuo.
 At tibi sit tenuisse fatis; patriamq; piosq;
 Muneris opprobrio parce gravare Deos,

146.

IN EUNDEM.

ADESTO, siquis cæteris fugacior
 Inter Britannos milites:
 Te, præter omnes, imperatorem fore
 Summumq; prædico ducem.
 Nec non soluti carceris custodiâ
 Prodite nunc, ficarii;
 Prodite, fures, ut magistri Curiae
 Sedeatis, aut Ecclesiae.
 Quo fiat istud jure quæris, Anglia?
 Hoc nempè, quo nunc aspicias
 Quas destinâsti fortibus nautis domos
 Asyla Palifero dari.

148.

IN GEORGIUM TERTIUM, ANGLIÆ REGEM,
LUDORUM MUSICORUM SPECTATOREM.

QUI ludos fieri Rex imperat, imperat idem
Terribiles pugnæ et fera bella geri.
Extera bella quidè, ludusq; domesticus; at
mox
Extrà ludus erit, sævaq; bella domi.

149.

IN IDEM ARGUMENTUM.

SEMIVIRO SNE jubes coram te ludere cætus?
I, pete Chelseiam; sic quos facis ipse videbis.

150.

AD EUNDEM REGEM, QUUM EPISCOPUS OS-
NABURGENSIS IN GERMANIAM IRET.

TU gemis e patriâ quod Episcopus exeat unus
Rex pie, sed populus tot superesse dolet.

GEORGIUS TERTIUS, PIUS DICTUS.

QUISQUIS eris qui fortè tuorum ingentia re-
gum

Facta leges, saxæ quæ custòs Fama perenni
Inscribit, seris spectanda nepotibus olim ;
Sive illi egregium bellis extendere nomen
Maluerint, magniq; decus Mavortis amârint ;
Seu petere æternam pacis sub numine laudem,
Et populi patriæq; patres meruere vocari :
Disce quòd hos titulos, quòd honores abnuat isto
Georgius, atq; aliâ regnet virtute notandus.
Scilicet ille, manu, qui, tellus nequa rapaci
Non spoliata foret, communi a stirpe profectas
Turbavit gentes cognataq; miscuit arma ;
Sub pede qui leges libertatisq; subactæ
Colla premit, mediâq; (nefas) securus in aulâ
Exultat, ridetq; preces et vota suorum ;
Imperium tanto qui partum sanguine, tanto
Servatum, tantiq; labor quod condidit ævi
Proditor unus iners angusto tempore vertit ;
Ille pius tantùm, procul oh procul este profani!
Ille pius tradi sæc'lis venientibus optat.

152.

AD NORTHIUM, QUEM SOMNI AMANTIO-
REM ESSE ARGUUNT.

QUIS te dilecto dissuadet, NORTHIE, somno?
Di tibi dent longo perpetuoq; frui.

153.

AD EUNDEM.

QUIS te civiles expectet sternere fluctus?
Cui turbare labor solaq; cura fuit?
Quis te posse putet lapsis succurrere rebus,
Propter quem firmæ compositaq; ruunt?
Haftenùs audacis, jactator perfide, linguae
Ridiculas siqui sustinuere minas,
Nanc tua quum nullos habeat fiducia fines
Hos vel credulitas ipsa coacta capit.

IN TRES MILITES AMERICANOS QUI AN-
 DREAM, BRITANNICUM, EXPLORANDI
 CAUSA MISSUM, CAPTIVUM DUXE-

RUNT: EX ANGLICO.

MACHINA, quæ pœnas captivo ex hoste re-
 cepit,

Ultra dolos fortiq; indignas milite fraudes,
 Dedecoris nostri paritèr; per ultima vestræ
 Sæcula virtutis monumentum insigne manebit.
 Occiduas quandò fines ea fama relinquens
 Europæ attonitas gentes pervenerat, illa
 Naturæ memor, et pravæ sibi conscia mentis,
 Obstupuit dudùm tali vix credula factio;
 Subjectis opibus partos mirata triumphos
 Ducere pauperiem, capiti dum nectere quærunt
 Ductores Britonùm rapas sine vulnere lauros.
 Non vos divitiæ (quibus hîc discrimine nullo
 Plebs proceresq; simûl, venalia pectora, prostant;
 Quæ vires adimunt valido, linguamq; disertò,
 Virginibusq; solent resolutas rumpere zonas)
 Seducunt, spretæq; jacent ubi crimine junctæ.
 Tum verò quæcunq; fuit fiducia capto
 Excidit; illum auro frustrâ titulifq; superbum
 Corripitis, quibus, ut vili data præmia constant
 Officio, vos splendidiùs meliùsq; caretis.
 Quid quod et ipsa ducum virtutis gloria vestræ

Nomina

Nomina transcendit, tituloq; excelsior omni
Mercedem dignam cælestia munera poscit.
Salvete Heroes ! vos postera fama loquetur
Utcunque inscripti lapides atq; æra tacebunt.
WASSINTONIACUM jactantia marmora nomen
Carpet fera dies, vobisq; nocere nequibit.
Felices, quibus humanæ fastigia fortis
Sic tetigisse datur, non ullis tacta tyrannis !

F I N I S.